

DE MOEIAL

V.U.B.: PETER DE KONING

p.a.: GEBOUW Y' PLEINLAAN 2, 1050 BRUSSEL

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rek. nr.001-1386975-48
met vermelding naam en adres.

EDITO

't Is weer feest. Voor elk wat wils. De St. Verhaegenviering bracht leven in de brouwerij en toverde de Brusselse straten in een oogwenk om tot een kots-bier- en bloembrij. Ongekend is onbemind, redeneert de student.

Dopen-of schrijven we beter slachtpartijen? -cantussen,gratis vaten. Niet voor niets zetten de Belgen per kop het hoogst aantal liter bier om.

Een ander feest kan de betoging voor het behoud van de vrijstellingen op do 22/11 worden. Dit schrijfsel (d.d.) duidt de noodzaak van reacties aan. Ook na de nationale betoging. We leven in een totaal onzekere situatie wat betreft onze vrijstellingen (zie ook het extra blad in deze Moeial).

Maar het echte feest dit jaar is 15 jaar VUB. Vanaf 1969 kreeg de VUB rechtspersoonlijkheid en sindsdien was ze voorgoed losgekoppeld van de ULB. Vanaf 1938 werden we stelselmatig 'verdubbelingen' ingevoerd: naast de Franstalige studie kon men dezelfde richting in het Nederlands afwerken.

Voor het verdere verhaal verwijzen we naar de geschiedenisboekjes of naar onze artikelenreeks i.v.m. 15 jaar VUB. Want wat geldt, is wat er nu plaatsgrijpt. Hoogwaardigheidsbekleders en een handvol anderen halen hun hartjes op tijdens twee academische zittingen. De eerste is voor iedereen toegankelijk, de tweede slechts voor genodigden.

In de tweede zitting wordt nog eens 150 jaar ULB/15 jaar VUB herkauwd en dat kunnen natuurlijk alleen genodigden. Daarna flakkeren twee gevoelige recepties het hoge gemoed naar ongekende hoogten. Niet het ordinaire bier, maar een eenvoudige whisky zal geschonken worden.

Laten we nog één zaak voorspellen : de lof-trompet zal weer schallen over de eeuwige betonvlakte. En dan is 15 jaar VUB op een gepaste wijze gevierd, zeker ?

GS

15 jaar VUB

Honderdvijftig jaar geleden, op 20 november 1834, werd door de Brusselse vrijmetselaar Théodore Verhaegen (nu beter bekend als St. Vê) de Université Libre de Belgique opgericht als tegengewicht voor de eveneens rond die tijd opgerichte Katholieke Universiteit van Mechelen. Ook bij de vrijzinnigen bleef studeren lange tijd een Franstalige aangelegenheid. Het zou immers nog honderdvijfendertig jaar duren eer de onafhankelijke Vlaamse Vrije Universiteit Brussel een juridische, administratieve en wetenschappelijke werkelijkheid werd.

Na een aantal voorzichtige maatregelen, zoals enkele colleges Vlaamse literatuur rond 1850 en nog eens rond 1880 en het als gevolg van de eerste taalwet (1873) ingerichte college strafrecht en strafverordering in het Nederlands, kwam de definitieve doorbraak tot de splitsing er in 1935. De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, verplichtte immers het afleggen in het Nederlands van de examens voor het behalen van het doctoraat in de rechten, als voorwaarde voor een gerechtelijke benoeming in het Vlaamse land. Deze wet veroorzaakte een interne strijd tussen de voorstanders van het behoud van het Franse karakter van de universiteit en degenen die de uitstraling van de vrijzinnigheid niet wilden prijsgeven. De toenmalige Raad van Beheer kapte de knoop door met de beslissing de doctoraten in de rechten systematisch te splitsen. Deze maatregel kende aanvankelijk weinig succes en een paar jaar later werden dan ook de kandidaturen in de rechten gesplitst.

Tijdens de tweede wereldoorlog werd de Brusselse universiteit door de Duitse bezetter gesloten. Door de financiële en materiële moeilijkheden na de oorlog werd een verdere splitsing uitgesteld. De beide vrije universiteiten van Leuven en Brussel deden steeds meer een beroep op staatssteun, die oorspronkelijk voor beide universiteiten gelijk waren, maar vervolgens ook rekening hielden met de factoren van het studentenaantal en de taalsplitsing. Om dezelfde subsidiëring te kunnen blijven genieten als haar katholieke

tegenhanger, die volledig gesplitst was, moest ook in de Brusselse universiteit de systematische splitsing doorgevoerd worden. Zo werd vanaf 1955 in alle fakulteiten de taalsplitsing doorgevoerd. De laatste in het rijtje van deze splitsing waren de Psychologie en Toegepaste Wetenschappen (1966) en de Handelsschool (1967).

Ondanks de groeiende Vlaamse eis van de volledige ontkoppeling, bleef de toenmalige Raad van Beheer vasthouden aan de unitaire structuur. Het was pas onder de groeiende politieke druk die gepaard ging met de overheveling van Leuven-Frans, dat de universitaire overheid haar houding wijzigde. Die druk nam nog toe tijdens de studentenrevolte van '68, waardoor de Raad van Beheer dan ook gehaast tot een statutenwijziging wou overgaan. De "werkelijke en volledige splitsing" van de VUB werd eveneens opgenomen in de verklaring van de regering Eyskens-Merlot (juni 1968). Een goed jaar later bereikten de Nederlandstaligen en Franstaligen een intern akkoord, zodat aan de oprichting van de twee nieuwe universiteiten op het Defenplein te Etterbeek begonnen kon worden. Bij de wet van 28 mei 1970 werd dan aan de autonome Vrije Universiteit rechtspersoonlijkheid verleend, met terugwerkende kracht tot 1 okt. 1969. Als eerste rektor werd Alofs Gerlo gekozen, die als voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Professoren een vooraanstaande rol in de hele beweging had gespeeld.

(bron: Prof. F. De Pauw)

G.Y.

Inhoud

blz.1 ontstaansgeschiedenis VUB
blz.2 getuigenissen 15 jaar VUB
blz.3 ik hou van Tania (graf-fiti); (s)linkse boekenwereld
blz.4-5 kultuurkrant
blz.6 Mad House; onthaal eerstejaarsstudenten
blz.7 Open Tribune; Repressie in Leuven
blz.8 agenda; aankondigingen

kom uit je labo's

zie blz.5 De moeial vraagt...

15 jaar

De VUB bestaat 15 jaar. Op blz.2 getuigen oud-studenten over de periode die zij hier hebben doorgebracht. Enkel onder hen hebben het ondertussen tot professor geschopt. In dit nummer dus meer dan genoeg stof over 15 jaar VUB. Volgende keer wellicht meer interessant leesvoer.

Akties!

Niet overal ging het er zo gezapig aan toe als op de VUB.

Op woensdag 7 november betoogden enkele honderden studenten in de straten van Gent tegen het arrest van de Raad van State. Zij eisten rechtszekerheid, behoud van vrijstellingen en een onmiddellijke wetswijziging.

Op 13 november werd de ingang van het RUCA versperd door aktievoerende studenten, zodat de campus er die dag enigszins verlaten bijlag (foto). Niet alleen het arrest van de Raad van State is een doorn in het oog van de RUCA-studenten, ook het nieuwe examenreglement moest het ontgelden (zie Moeial n° 3). De studenten willen het oude examenreglement in ere hersteld zien. Een verslag van de betoging van donderdag vindt u in de extra-bijlage van deze Moeial.

Foto:

Schellens/De Antwerpse Morgen

Fotograaf opgepakt

Nabij de rijkswachtkazerne aan de Generaal Jacqueslaan werd op zaterdagavond (3/10) omstreeks 18u de Heer Leferink, die tevens werkzaam is als fotograaf bij de Moeial, staande gehouden voor een identiteitscontrole. Normalerwijs zou deze formaliteit zonder al te veel kleerscheuren verlopen, indien geen overijverige overste aanstoot nam aan zijn met lichtgevoelige film uitgeruste foto toestel. Op verdenking in de richting van spionageactiviteiten voor het inmiddels al beruchte CCC werd de Heer Leferink geboden om zich onder surveille naar de rijkswachtkazerne te begeven, waar hij zijn film vriendelijk te koop aanbod. Zijn aanbod werd vieskend en met functionele beleefdheid geweigerd. Na een onderhoud van een uur werd de Heer Leferink in vrijheid gesteld, bij gebrek aan bewijzen.

Robert P.

D. Van Berlaer

En professor Van Berlaer wil ook een woordje meespreken. Zij zegt: "Mijn contact met de VUB klimt op tot 1963, toen ik aan de ULB-VUB begon te studeren. In '67 was dat af en was ik aan het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek en als vorkser aan de VUB verbonden. Dat was tot er in 1974 werd gepromoveerd." Men zou dus zeker kunnen stellen dat zij alle fasen van het groeiproces heeft meegemaakt. Indrukken van die verandering: De scheiding had bepaalde voordelen: toen de VUB op zichzelf kwam te staan, was ze totaal onafhankelijk van de moederuniversiteit. Hoewel Frans- en Nederlandstalige studenten samen zaten voor Duits-Engels, en niet voor de algemene vakken kon men nu het nederlandstalig karakter toch nog meer benadrukken. Het nadeel is eerder levensbeschouwelijk: de VUB heeft nooit de

graad van vrijzinnigheid bereikt die de ULB steeds heeft gekenmerkt. Studeren is nu veel omslachtiger en dat is volgens professor Van Berlaer vooral te wijten aan de praktika, de oefeningen en de begeleiding van de studenten. Vroeger was de kans veel groter om na de colleges bv. boeken te lezen die je zelf had uitgezocht, naar toneel te gaan... Het is precies in het klimaat van '68, waarin men actiever bij de stof betrokken wou worden dat de vraag naar bv. werkcolleges werd geuit. Nu gebeurt precies het omgekeerde: men wil cursussen i.p.l.v. zelfstandig werk. En dat is eigenlijk kiezen tussen zelfstandig werk en cursussen instuderen. Prof. Van Berlaer had geen specifiek studentenleven, maar vanaf '68 was ze zeer actief in de raden en vergaderingen. De mogelijkheden voor inspraak die men toen

gaf, worden in de steek gelaten, omdat men niet op korte termijn iets kan verwezenlijken. Toch is met de continuïteit in de sectie zeer belangrijk om de evolutie verder te zetten. Iedereen lijdt onder de bureaucratie, maar iedereen heeft ook dezelfde mogelijkheden. De dienst Cultuur heeft zich de laatste jaren erg uitgebreid, terwijl er gedurende de eerste jaren na de splitsing een grote vermindering van het aanbod was. Het initiatief ging steeds uit van de ULB en het sprak niet veel mensen aan om door de modder van de nieuwe campus te ploeteren. Prof. Van Berlaer zou, gedurende de viering 150 jaar ULB, 15 jaar VUB, vooral de banden met de ULB betreffende het vrij onderzoek verstevigd willen zien. Een universiteit is niet louter een pedagogische instelling, ze is ook, en niet minder, gericht op we-

pedagogisch onderzoek. Wanneer men dit niet navolgt, komt dat ten koste én van het vrij onderzoek én van de pedagogie. Het is zeer duidelijk de bedoeling van universiteit verschillend te maken van het secundair onderwijs. Je weet nooit zeker of de relatie met de professoren verbeterd is, vroeger was er alleszins een grotere afstand, je zou nu kunnen denken dat het makkelijker is geworden zijn grieven te uiten en zelf iets te vragen, maar men vroeger steeds via de woordvoerder van de studenten contact moest opnemen met de professor. Maar! En met dit veelbelovende laatste woord wordt er (voorlopig) een punt achter gezet. Jij ook nog wat kwijt over de scheiding JLB-VUB, weet dan onze bus te vinden. Of val één van de medewerkers aan zoals bv. C.O.D.B.

P. Van de Craen

Na 15 jaar VUB op zoek gaan naar mensen die gezocht hebben naar die Vrije Universiteit. Wat is er in 1970 (en vooral in 1985) van de idealen van 1968 overgebleven? Piet van de Craen heeft, toen hij van '68 tot '72 student was, de overgang ULB - VUB meegemaakt. Indrukken dus van die verandering. Vooral voor de Germaanse Filologie was er een grote wijziging omdat, waar andere secties reeds een tijdlang apart Nederlandstalige colleges volgden, de Germaanse toch vaak samen met de ULB les had. Dit had tot gevolg dat er, bv. tijdens de lessen Engse Taalkunde, verwezen werd naar Franse teksten. Deze werkwijze had, volgens M. Van de Craen zowel voor als nadelen. Enerzijds meenden sommigen dat de vertalingen uit het Frans niet specifiek waren voor de taalkeuze die men gemaakt had, anderzijds vertoont het Frans vooral qua woordenschat soms overeenkomsten die je in het Nederlands niet aantreft. Ook stimulerend was het contact met de Franstalige studenten. Eén van de grootste nadelen van de scheiding was echter de splitsing van de bibliotheek. De enorme hoeveelheid ouder studiemateriaal, het resultaat van 135 jaar verzamelen, bleef gedeeltelijk bezit van de ULB. Het resultaat is dat de VUB-studenten bijna geen gebruik meer maken van de daar te vinden wetenschappelijke werken. De stelling van M. Van de Craen is nog steeds dat de VUB een dubbele rol te spelen heeft in Brussel: ze moet haar Nederlandstalig karakter verdedigen als deel van de Hoofdstad van Europa en de vrijzinnigheid proclameren, niet als tegenkerk, maar door de nadruk te leggen op de menselijke waardende vrijzinnigheid impliceert. En dan komt een punt dat tegenwoordig weer heel actueel is: de inspraak. De sectieraden dateren uit de perioden van net na '68, de faculteitsraden werden uitgebreid met studentenafgevaardigden. De krimp-scheuren van het beton: het kwam erop aan de bijna onaantastbare macht van de professoren af te breken. Deze werd zeker in de hand gewerkt door het feit dat het politieke beslissingen waren die tot de bouw van de VUB hadden geleid, er was voor de oprichting geen rekening gehouden met de studenteneisen. Er zijn nog sporen terug te vinden van die beperking op het gebied

medezeggenschap. Zo is het volgens M. Van de Craen een groot tekort dat alle docenten in de faculteitsraad zitten, maar slechts een vooraf bepaalde, beperkte vertegenwoordiging van de studenten en van het wetenschappelijk personeel. Er is helemaal geen afvaardiging van het administratief personeel. Het cement houdt de betonblokken bij elkaar. Bovendien is er hier bij benoemen, in tegenstelling tot het buitenland geen inspraak van het wetenschappelijk personeel of van de studenten. Hierbij kunnen vragen naar de aard van het democratisch systeem worden gesteld. Tijd voor De Student. Die mocht in '68 nog wel blijven bestaan, maar tegen zijn "typische leven werd gecontesteerd. Het dopen werd als vernederend aanzien; de studententoppen werden beschouwd als karnavaleske uitingen. Het studentenleven had immers een maatschappelijke rol te vervullen: men ontving liever nieuwe mensen dan ze zo nodig even te vernederen. Geprobeerd werd dus de idee van verwijdering van hiërarchie op veel vlakken te verwezenlijken. Het studieprogramma is er in de afgelopen 15 jaar zeker niet lichter op geworden. Bovendien was er een tijdlang een decalage tussen het middelbaar en het universitair onderwijs. De laatste jaren is die wat minder groot geworden, omdat er zich kennelijk een soort van aanpassingsproces heeft afgespeeld. Volgens M. Van de Craen zou er echter in de eerste plaats iets moeten veranderen aan de student-docentrelatie, hij heeft hierover op zijn minst gemiddelde gevoelens een heleboel studenten gedragen zich bijzonder ondergeschikt en sommige professoren gedragen zich te hiërarchisch. Als besluit zou je kunnen stellen dat men de idealen niet uit het oog mag verliezen. Zonder utopisch te worden, moet men er toch voor zorgen dat er aan een aantal fundamentele waarden niet wordt geraakt. Die uitgangsidee van '68 is wat vervaagd en in de plaats zijn verrechtiging en in vele gevallen onverdraagzaamheid gekomen, zowel binnen de universiteiten als in de maatschappij. Alternatieve ideeën worden niet meer aanvaard. De dromen van gelijkheid, het streven naar een betere samenleving en "imagination au pouvoir" zijn niet vervuld. Dat staat vast.

Tienduizend...

"Woensdag jongstleden hebben een aantal vrijheidsstrijders de 190 ste verjaardag van de bestorming van de Bastille op passende wijze herdacht. Immers, die dag werd het personeel van het rektorat verlost van het zegeltjes plakken (voor het versturen van de tweede schijf). Daar wij tegen dergelijk saai werk zijn, hebben wij besloten het rektorat te barrikaderen tot een oplossing zal gevonden zijn voor het versturen van deze brieven."

Zo luidt de aanhef van de bezettingskrant van maart 1979. De studentenbeweging tegen de 10 000 fr. inschrijvingsgeld (een directe verhoging van 100%) ging toen haar zevende maand in.

Eigenlijk was alles begonnen in juni 1978 toen, notabene de socialistische minister van onderwijs Ramaekers, de besparingen in het kader van de 'anti-krisisswet' op zijn departement bekend maakte. "Omdat studenten toch rijkeluis kinderen zijn, kunnen zij (meestal hun ouders) flink afdoeken." Dat was de letterlijke beginstelling van Ramaekers. Deze grove generalisatie negeert totaal de oude, maar nog steeds geldende, regel dat het hoger onderwijs open moet staan voor iedereen.

In juni 1978 werd botweg bekend gemaakt dat vanaf oktober (het volgende academiejaar) het inschrijvingsgeld op de uief van 5 000 naar 10 000 fr. en op de NUHO's van 0 naar 5 000 fr. zou worden opgetrokken. Het verhoogde inschrijvingsgeld was de blik vanger. Gewoontegedruwd werd tegelijkertijd ook wat geromeld met de studiebeurzen en de werkingstoelagen. Vanaf juli startten de studenten de gepaste voorbereidingen om te reageren. En wanneer de zonnelopers rond september arriveerden, stak alles voor goed van wal. De eerste maand speelde de VUB een eersteplansrol. Een oproep om de inschrijvingen te boycotten of tenminste enkel het oude bedrag te betalen, had succes. Een alternatieve lijst werd opgesteld. De discussies gedurende drie a vier weken op de inschrijvingsdienst leverden een goed geïnformeerd en gemotiveerd studentenpubliek op.

Vanaf oktober werd gestaakt naar de nationale betoging van 12 oktober 1978 (12 000 aanwezigen) toe. Honderden studenten waren permanent bezig met acties op te zetten. Vooral de organisatiestructuur lijkt mij zeer doordacht. Lokaal G019 (de huidige Vubtiek) werd zeven maanden lang gebruikt als centraal hoofdkwartier van waaruit de acties gekoördineerd werden. En op fakultair nivo bestonden committees die instonden voor lokale prikkaties, alternatieve discussies, bezettingen,...

In het professorenkorps ontbrak het tijdens de stakingen ook niet aan originaliteit.

Butsler ging de les door een megafoon brullen in de ondergrondse parking. Dumont werd op heterdaad betrapt terwijl hij zich met enkele studenten in een afgelegen lokaal verstopte. Later troonde dezelfde Dumont zijn studenten mee naar het Justitie paleis (!) van Brussel omdat zijn "persoonlijke veiligheid op de VUB niet meer gewaarborgd was." De arme man, waarvoor de dagelijkse les zijn leven betekende, had blijkbaar een bijbaantje op het Poelaertplein. Na de eerste nationale betoging op 12 oktober 1978 schoten ook de andere uiefen wakker. Vooral de harde konfrontaties met rijkswacht en politie in Gent en Leuven blijven we herinneren. Gent was enkele dagen een belegerde stad. Ook de bezette rektoraten in Gent en Leuven werden hardhandig ontruimd door de rijkswacht. In Brussel speelde rektor De Schutter handig. Via onderhandelingen, geruststellingen en gesuis probeerde hij hetzelfde resultaat te bereiken. Ondanks de harde lijn onder de professoren, aangevoerd door o.a. Gerlo, Siebesma, Gielen, die de matrakpraktijk voorstonden, speelden de tijd in het voordeel van de lepe De Schutter. Het op 15 maart 1979 bezette rektorat ging verloren door de Paasvakantie. Ondertussen hadden de studenten de briefwisseling en dossier van het rektorat doorsnuffeld. Daaruit bleek dat de academische overheid de studenten bedrogen had. Openlijk beweerde ze tegen de verhoging te zijn. Tegelijkertijd zorgde ze dat alles geregeld werd om de tweede schijf van 5 000 fr. te innen in april. Zelfs dreigbrieven aan de, op dit punt gevoelige ouders, werden verstuurd. De studentenacties hadden die tweede schijf weten uit te stellen tot april. Een relance van actieve mensen was een uitvloeisel (o.a. Radio Kameleon, AFF,...) van de acties die doodliepen op de paasvakantie en examens. Eén les heeft de academische overheid uit deze langste studentenactie oogt, geleerd: een bruuske verhoging is erg onhandig. Nu doet men dit geniepiger. De 10 000 fr. examengeld in oktober laten betalen is bijvoorbeeld een indirecte verhoging van het inschrijvingsgeld. De studenten weten nu dat ze zich niet mogen laten isoleren en laten afschilderen als de parasieten van de maatschappij. Maar hun problematiek moet breder opengetrokken worden naar de niet-studerenden. Dat is zeer moeilijk want de kasteredenering is erg in trek de laatste jaren.

Met dank aan twee 'oudstrijders' tegen de 10 000 voor hun welwillende lippendienst en het BSG-dossier.

GS

15 jaar VUB

Muurspuiters

Ik hou van Tania

Verbale agressie, anti-autoritair protest, zelfbevestiging en behoefte aan communicatie zijn volgens Professor Stefaan Lievens (*) de belangrijkste motivaties voor het volspuiten van muren. Aangezien de ganse VUB-campus zowat beschouwd kan worden als een openluchtmuseum voor Graffiti-kunst, vonden wij het een goed idee om dit delicate probleem eens te behandelen. Na een zorgvuldige voorbereiding, uitstijpen van het jachtterrein, lokaas zoals een grijs muurtje, hadden we er één te pakken. We onderwierpen hem aan een scherp derde graads verhoor. De verdachte (die op heterdaad betrapt werd, maar nog niet veroordeeld is) zullen we gemakkelijks halve K. noemen.

MOEIAL : Als welk type spuiters wens je gekat alogoerd te worden ?

K : Ik prefereer als het provokante type bestempeld te worden, die de massa RAF-citaten probeert bij te brengen en indien die uitgeput raken laat ik mijn ziel de vrije loop en komt er zo iets op als : "Stomme kloot waarom doe jij niks tegen Zuid-Afrika" en indien het kort moet gehouden worden, bijvoorbeeld in Aula A, hou ik het kortweg bij een A met een cirkel rond, om aan te tonen dat ik geen respect heb voor orde en ook niet voor grijze muren, haha (= respectloos lachje).

MOEIAL : Stel : Je hebt van je eigen huis je voorgevelte opgeknapt, mooi wit geschilderd, een karreltje van een dag of twee en de dag daarna wordt je geconfronteerd met de slogan : NSV HOEZEE, op je mooie witte gevelte. Hoe reageer je ?

K : Ik zou er iets onder schrijven en kijken wat de reactie is.

MOEIAL (met geveinsde ernst) : Is er dan communicatie tussen de spuiters ?

K : Alleen tussen de politieke graffiti, sexueel geobsedeerden die van alles over "pikken" en "trutten" op de muren schrijven interesseren me niet. "I love you enzo kan ik gewoon niet tolleren. Als ik dat zie denk ik altijd sukkelars kunnen ze dat niet voor zichzelf houden. Geen platte leuzen op de muren, het spel moet erin zitten. Je kan er zo maar niet op los spuiten. Je moet er over nadenken wat er op de muren moet komen, het mag niet te lang zijn, leesbaar en goed zichtbaar. Het tijdstip van het spuiten moet zo gekozen worden dat er geen mensen in de buurt zijn en vooral geen politieagenten. Je kan ook niet op privé-eigendommen

spuiten en zeker niet op bejaardenhuizen ofzo.

MOEIAL : Je spuit op muren met de wetenschap dat het er lang opblijft. Wat doe je met de overgroei ?

K : Muren zouden moeten overschilderd worden zodat je er nieuwe graffiti kan op spuiten ! Voor de rest is spuiten op de VUB ideaal : Het is er in de weekend verlaten, zodat er een zee van tijd is om de muren vol te spuiten. Langs de andere kant begint het me wel dik de keel uit te hangen dat spuiten op de VUB. Er wordt niet op gereageerd.

MOEIAL : Hoe kan er gereageerd worden ?

K : Soms wordt er iets bijgespoten of over

geplakt. Vorig jaar waren er zelfs lezersbrieven in de Moelial tegen de Linkse spuiters. Overigens, moesten ze de muren van de VUB een leuk kleurtje geven zou ik er niet op spuiten.

MOEIAL : Het gipsen standbeeld aan het restaurant werd toch ook overspoten met slogans vorig jaar ?

K : Een kunstwerk dient gerespecteerd te worden. Er zijn natuurlijk uitzonderingen zoals fascistische werken. Een sierlijk afgewerkte adelaar met een hakenkruis er onder bijvoorbeeld.

MOEIAL : In Antwerpen werd ooit het standbeeld van Hendrik Conscience besmeurd met witte strepen. Wat vind je daarvan ?

K : Hier kan ik niet mee akkoord gaan en ik distancieer mij dan ook van dit soort acties. Om Hendrik Conscience een Fascist te noemen moet je toch erg Kortzichtig zijn.

MOEIAL : Wat vind je van de taal-extremistische tendens in de graffiti ?

K : De extremisten van beide taalgroepen hielden oorlog door het overschilderen van elkaars slogans, ook de officiële bordes werden niet ontzien. Als je echter zou stellen dat je de problemen van de maatschappij van de muren kan aflezen, kan je besluiten dat het taalprobleem niet meer zozeer op de voorgrond treedt, maar eerder het immigrantenbeleid en de werkloosheid.

MOEIAL : Dank U, Succes

Robert P.

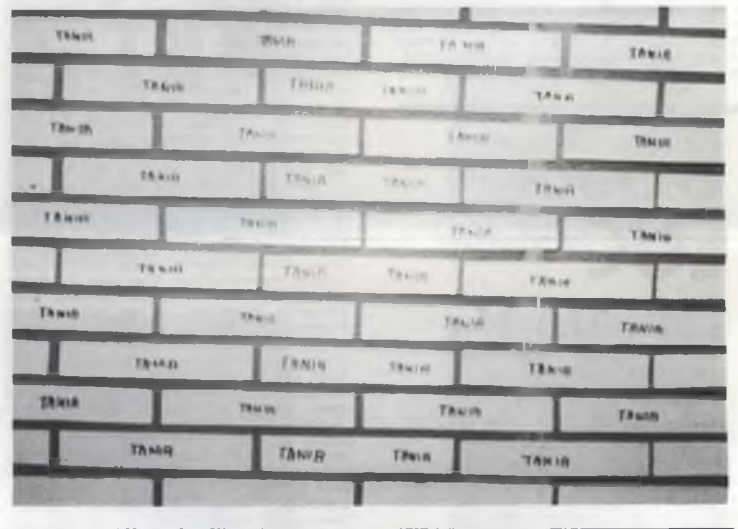
DE MOEIAL VRAAGT :

- sportredacteur

- vrijwilliger voor de donkere fotokamer

- typist(e)

Redactievergaderingen : elke maandag om 19u in gebouw y

(S) LINKSE BOEKENWERELD

Naar aanleiding van de jaarlijkse boekenbeurs blikken we terug op een deelaspect van de boekenwereld : het linkse boek. En nu : ogen toe en lezen...

Het boekenbedrijf heeft het moeilijk de laatste jaren. De grote uitgeverijen kijken verlangend uit naar hun audio-visuele projecten met de hoop dat daarmee de winstmarge kan vergroot worden. De kleine uitgeverijen houden angstvalliger en stipte de bankrekening in het oog. Mastodontorganisaties zoals de boekenbeurs in Antwerpen (zie ook vorige Moelial) moeten jaarlijks "het gevoel" weer oprukken; het boek terug bij de mens brengen of omgekeerd. Maar zo'n beurs, met levende auteurs als klownesk meubilair, stelt slechts één zaak voorop: de verkoopcijfers.

Een onderdeel van de boekenmarkt, dat veelal verzuipd tussen de hoeveelheden pulp, fiktion en de economische wetmatigheden, is het politieke en meer geëngageerde boek. Vandaar hieronder een korte analyse en situatieschets van het "linkse boek", gebaseerd op de uitgave van het Kritisches Informatie Centrum (KRIS) te Tilburg : "Het linkse boek in (de) beweging."

Zoals gezegd ziet het er beroerd uit voor de globale boekenwereld : lage verkoopcijfers, stijgende productieprijs, toenemende concurrentie. Het linkse boek, dat na de studenten - en maatschappijkritische beweging van eind jaren zestig een geweldige opgang kende tot ongeveer 1975, ontsnapt anno 1984 zeker niet aan deze krisis-reëlitte. En met het linkse boek de linkse uitgeverijen die de maatschappijkritische beweging ondersteunen met het uitgeven van "basisliteratuur". De bevolking moest heel wat leestijd inhalen en stuurde daardoor de geëngageerde literatuur in een stroomversnelling. Dat is nu veranderd. De linkse uitgeverijen moeten vandaag schipperen tus-

sen kwaliteit en commercialiteit. De huidige toverformule is het evenwicht tussen niet commerciële en verkoopbare boeken. Zo heeft Van Genneep de goedlopende boeken van een Wallraff en Peter Van Straaten nodig om andere, minder verkoopbare werken uit te kunnen geven.

Hoe is deze achteruitgang te verklaren ? Rob Van Genneep : "Toen er in de jaren zestig politiek ineens wat aan de hand was, begonnen de mensen geïnteresseerd te raken. Ze wilden inhalen wat ze nooit gekend hadden of gemist hadden en dat spitste zich o.a. toe op boeken, lezen. Het heeft dus wat te maken met de politieke situatie, met minder bevolgenheid, minder ideeën en initiatieven, en een minder sterke linkse beweging. Een versplinterde, onderling hakketakende linkse beweging ook, zonder die hoop van een culturele revolutie van de jaren zestig, begin zeventig."

"Op dit moment vechten we allemaal voor ons bestaan. Negen procent minder omzet tussen 1982 en 1983, dat is gigantisch." Van Halwijck (Kritak) : "Het publiek is ook wat luiwer geworden, wat konsumptiever in zijn berichtgeving. Het hele aktiegroepencircuit ligt op zijn gat, behalve de vredesbeweging. De informatie wordt nu ook meer gehaald uit weekbladen."

"Het linkse boek is onderhevig aan de ontwikkelingen binnen de linkse beweging, de fragmentering vanaf '77", beweert Wilfried Uytterhoeve van de Socialistische Uitgeverij. "Daarbij geldt nog de afwerende houding van recensenten tegenover alles wat ruikt naar marxisme."

Het is duidelijk : ook de politieke uitgeverijen zijn bedrijven en in die zin gebonden aan een aantal wetten waarover zij nauwelijks controle hebben. Om binnen de markt te overleven, moet je te tot op een zekere hoogte aanpassen aan de eisen van

die markt. De vroeger toch redelijke vanzelfsprekendheid van het afzetgebied is afgebrokkeld. Het publiek is diffuser geworden, de markt ongreepbaarder.

SUA (Socialistische Uitgeverij Amsterdam) is een goed voorbeeld van een uitgeverij die gegroeid is uit de studentenwereld van Amsterdam. De vroegere strikte samenwerking is sinds 4 jaar afgebroken tot louter een formele samenwerking. Toch blijft dit een interessant gegeven dat mensen hier in Brussel misschien op ideeën kan brengen, wie weet ? Maar ook de SUA voelt de moeilijkheden : "Iedereen zit met het linkse boek in zijn maag, boekhandel en uitgever, groot en klein. Iedereen leeft op de rand van het bestaansminimum... De omzetten lopen terug." De oorzaken liggen volgens de SUA bij "de decepties van de jaren zeventig, het stalinisme, het niet werken van een marxistische theorie in de praktijk. Het kijken naar problemen is momenteel sterk op Nederland zelf gericht, de identifikatie met de strijd elders is minder geworden. Ervaringen van mensen zijn belangrijker geworden. In de terugloop van het linkse boek speelt verder de koopkrachtdaling een belangrijke rol. Er is gewoon minder om te besteden."

Een droeve konklusie. En dan behandelen we de vele uitgeverijtjes-in-eigen-beheer nog niet, die andere criteria aanleggen en daardoor ook de boeken zelf moeten uitgeven.

Geld is blijkbaar de doorslaggevende faktor geworden. "We moeten economisch en vooral realistisch denken", is de geldende stelregel. Dat is zo : een uitgever moet niet uit puur idealisme de broek scheuren. Maar is geld dan alles ?

Jakob Selmsa

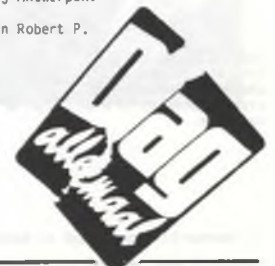
Dag Allemaal

18 november, 24 UUR rust reeds een tijdje onder de zoden of er rijst een nog kleurrijker krantje uit de grond met de subtiel naam "DAG ALLEMAAL". Er wordt nu nog lager gemikt, men krijgt nu een week de tijd om de prentjes eens grondig te bestuderen, want uit veel meer dan uit kleurrijke foto's van alle formaat bestaat dit nieuwe boulevardblad niet.

Het weekblaadje presenteert aan zijn "lezers" een waaier van beknopte "informatie" over de boeiende activiteiten van grote en kleine sterren. Een permanente van wansmaak is dus verzekerd : "Julio Iglesias weigerde ontmoeting met ons vorstenaar, John Massis zet Mike Verdrangh aan de deur, Het Testament van Ann Christy, Elvis stierf helemaal grijs", verder een gezondheidsrubriek, een moderubriek, een kluitrubriek... Kortom een aanrader voor al wie eens goed wil lachen dus.

De uitgever wordt niet expliciet vermeld, het redactieadres bevindt zich echter in Deurne nabij Antwerpen.

Peter V.R. en Robert P.

27nov

ROTHKO

K.A.T en de dienst Kultuur organiseren een voorstelling van de video van de film "The Affair Rothko". Nadien is er een commentaar van J.F. Buyck, werkleider aan het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen. Daarna is er mogelijkheid tot discussie. Op 25 februari 1970 stierf Mark Rothko. Zijn abstracte schilderijen werden toen reeds enorm gewaardeerd. Op veilingen maakten ze hoge prijzen. Rothko wou echter zijn werk bijeenhouden en toevertrouwen aan een op te richten "Rothko Foundation". De uitvoerders van zijn testament, die hiervoor moesten instaan, slaagden er echter in alle 800 schilderijen aan de zeer machtige Marlborough Galleries "over te leveren". Rothko's dochter Kate spande tenslotte een proces tegen hen in... Zeven jaar lang heeft deze zaak de kunstwereld op stelten gezet. Verschillende problemen van de relatie kunst-handel kwamen hierdoor, -extreem gesteld- naar voren. Deze video wordt op dinsdag 27 november om 20u in de creatieve ateliers afgespeeld. De ingang is gratis.

5 dec LUC DE VOS

Luc DEVOS is geboren in 1960 te Brussel en verscheen voor de eerste maal voor het publiek toen hij 7 jaar oud was.

In 1975, op aanraden van Christoph Eschenbach werd hij leerling van Peter Feuchtwanger te Londen. Vervolgens ging hij naar het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel waar hij, in 1979, een eerste pianoprijs behaalde. Sindsdien nam hij deel aan talrijke nationale wedstrijden en behaalde er eerste prijzen.

Luc Devos gaf talrijke recitals en concerten met vermaarde orkesten in verscheidene Europese landen, alsook in Japan en Mexico. Sterk aangetrokken door Mamermuziek speelde hij reeds met het Kreuzberger Streichquartett, Yuzuko Horigome, O. Charlier, Frédéric Lodéon, France Springuel, José Van Dam, Jules Bastin en met zijn vader Louis Devos.

De artist bezit een uitgebreid repertoire en was regelmatig te gast bij Europese radios en televisies.

In 1983 kreeg Luc Devos een eerste prijs op de "Emmanuel Durlot" wedstrijd te Antwerpen alsook op de "Internationale Frédéric Chopin wedstrijd" in Majorca.

Hij nam 2 platen op, gewijd aan Chopin, Liszt en Schubert en een derde is in voorbereiding.

De naam Luc Devos staat op de lijst van de internationale virtuozen van de firma Bösendorfer.

Hyden, sonate in C.
Schuman, Carnaval.
Chopin, 2° ballade in F.
Liszt, 2° Scherzo in D uit zijn 12° Hongaarse rapsodie.

in samenwerking met Jeugd en Muziek.

THE BELGIAN OPEN CREATIVE MUSIC ORCHESTRA.

12 december '84 - 20 u. - Aula Qa.
VUB - pleinlaan 2 - 1050 Brussel.
200-250-300fr.

In Brussel beschiet sinds ettelijke jaren een bizarre figuur op onregelmatige tijdstippen zijn publiek met grillige composities en vertolkingen op piano. Maar hij wil met een grotere structuur zijn vuurwerk uitwerken.

Soms zijn muzikanten, hoe magistraal en creatief ook, het beu om steeds alleen hun ideeën gestalte te geven. In de lente van 1984 besloot Eddy Loozen, (free-) jazz pianist en komponist zijn muziek te laten vertolken door een veelkoppig orkest. Vanaf juni orkestreerde en dirigeerde hij een volledig nieuw gezelschap in de ruimtes die hem ter beschikking gesteld werden door de Dienst Kultuur VUB.

The Belgian Open Creative Orchestra, minstens een unicum in België, zal voor haar eerste optreden in het publiek uit 32 performers bestaan: 15 professionele muzikanten, die voor het grootste deel een klassieke opleiding genoten en tergelijker tijd de "Classe de musique improvisée" van het conservatorium te Luik liepen, plus 17 amateurs, waarvan verschillende reeds een meer dan gebronde reputatie verkregen in andere groepen.

Eddy Loozen zelf was als pianist o.m. te horen op de festivals te Zürich, Brusselse Travers, de improvisatiedagen en het Vrijere Muziekfestival King Kong Antwerpen '84, in het Cel Overberghé-kwartet, in de Brusselse Bloomido, en met het Belgisch Pianokwartet (met verder Fred Van Hove, Christian Leroy, Walter Hus) werd hij bestempeld als zijnde de reuelatie van de Nacht van de Poëzie, Mallemunt '84.

Gevraagd naar zijn voornaamste invloeden noemt Loozen: Creative Music Orchestra (Braxton), Vienna Art Orchestra, Jazz Composers Orchestra, Globe Unity, Willem Breuker Kollektief, Experimenten van Ornette Coleman, Cecil Taylor, gebeurens van Company (platen), Claxon, enz. B. Bergman... Eigentijdse muziek van Bartok, Stockhauser, Xenakis tot heden...

PAUL AMBACH & BOOGIE BOY 29 nov kultuurkaffee

Paul Ambach is een van de twee kopstukken van de Koncertorganisatie Make It Happen, het andere Michel Perl zijnde. Perl wordt algemeen als het business-brein van de twee beschouwd, Ambach als de public relations-man, het contact met de pers en de artiesten. Maar hij is meer: hij maakt ook zelf muziek namelijk. Binnen afzienbare tijd verschijnt een single van hem onder de artiestennaam Boogie Boy. Kalend-tot-kaal, Joods, bijna altijd lachend, hese stem. Soul is het centrale woord in zijn betoog.

De voorstelling van 12 december door het B.O.C.M.O zal composities van Charles Mingus, thema's van Borah Bergman en Eric Dolphy en het eigen werk van Loozen bevatten: "Onze muziek is zoals de mensen die we zijn: slordig, verward, stoutmoedig, vurig, woelig bedachtzaam, leugenachtig... maar diavels eerlijk en van deze tijd. De recente geïmproviseerde muziek transformeert de structuren, doet de normen variëren, verandert uiterst snel van kode, aksteert of verheerlijkt het schandaal, het ongepaste en de mengeling. Deze muziek, die men niet meer kan verklaren of vergelijken door of met de normen (muzikale, morele én maatschappelijke) alleen, komt ons, musici, voor als zijnde het middel bij uitstek om ons uit te drukken en wisselende perspectieven te openen. Bij het kortsluiten van de abstracte controle en de hieruit voortvloeiende re-

fleksen, vormgeving van stormlopen en fraseringen, de vermenging van verschillende themata, het onderling verleggen van verscheidene parameters. Het doet spelen in soms hortende aanlopen en beklemmende stormingen. Onze verantwoordelijkheid is echter volledig". (E. Loozen).

Loozen's composities en orkestraties bewegen zich voort, nu als een geruisloze nachtjager, dan als een doordraaiende kermismolen die ieder ogenblik kan uiteenspatten in een braaksel van miljarden kleuren. De dirigent Loozen en zijn BOCMO zullen als kapitein en schip op flamboyante wijze het publiek meevoeren tijdens hun expressionistische reis, 12 december '84.

H. FUNCKE

Drie vrij hypotetische vragen, maar allé het bekende eiland, dus. Je wordt ernaar verbannen maar je mag nog één concert meemaken.

Ambach: "Marvin Gaye. Of misschien Ray Charles met een kwartet en drie meisjes en een organist. Charles is altijd goed, zelfs als hij een song van de Beatles doet, maar met die basisformatie rond zich bereikt hij de toppen van de soul, zonder toegevingen te moeten doen aan het Las Vegas-circuit".

Hetzelfde eiland: je mag één LP meenemen.

Ambach: "BB King, Live at the Regal. Ik ken die van buiten: "The Regal Theatre proudly presents the king of the blues, BB King". En dan begint het. Ik heb de plaat thuis, de cassette in mijn wagen, overal, da's een plaat die ik nooit beu word. En als het die niet is, dan toch zeker een live-plaat, mijn favoriete genre".

Wat is de beste song aller tijden?

Ambach: "Ohlala. Ik moet je eerst dit zeggen: bij blues gaat het minder om melodieën dan bij de Beatles bijvoorbeeld. Het valt me dus erg moeilijk om effectief songs aan te duiden, maar als ik het bij sterke sfeerstukken mag houden, dan "What'd I say" misschien. Of "I Got a Woman".

Jacky Huys

POEZIE

13 december
"Erasmus van de Westhoek: het masker van de wereld afgetrokken"
CLEM SCHOUWENAARS spreekt over en leest voor uit eigen werk.
Interview: L. DEFLO
TOEGANG: 20fr.

kultuur
kaart
100.-

kultuurkrant

27nov

ROTHKO

K.A.T en de dienst Kultuur organiseren een voorstelling van de video van de film "The Affair Rothko". Nadien is er een commentaar van J.F. Buyck, werkleider aan het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen. Daarna is er mogelijkheid tot discussie. Op 25 februari 1970 stierf Mark Rothko. Zijn abstracte schilderijen werden toen reeds enorm gewaardeerd. Op veilingen maakten ze hoge prijzen. Rothko wou echter zijn werk bijeenhouden en toevertrouwen aan een op te richten "Rothko Foundation". De uitvoerders van zijn testament, die hiervoor moesten instaan, slaagden er echter in alle 800 schilderijen aan de zeer machtige Marlborough Galleries "over te leveren". Rothko's dochter Kate spande tenslotte een proces tegen hen in... Zeven jaar lang heeft deze zaak de kunstwereld op stellen gezet. Verschillende problemen van de relatie kunst-handel kwamen hierdoor, -extreem gesteld- naar voren. Deze video wordt op dinsdag 27 november om 20u in de creatieve ateliers afgespeeld. De ingang is gratis.

5 dec LUC DE VOS

Luc DEVOS is geboren in 1960 te Brussel en verscheen voor de eerste maal voor het publiek toen hij 7 jaar oud was.

In 1975, op aanraden van Christoph Eschenbach werd hij leerling van Peter Feuchtwanger te Londen. Vervolgens ging hij naar het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel waar hij, in 1979, een eerste pianoprijs behaalde. Sindsdien nam hij deel aan talrijke nationale wedstrijden en behaalde er eerste prijzen.

Luc Devos gaf talrijke recitals en concerten met vermaarde orkesten in verscheidene Europese landen, alsook in Japan en Mexico. Sterk aangetrokken door Mamermuziek speelde hij reeds met het Kreuzberger Streichquartett, Yuzuko Horigome, D. Charlier, Frédéric Lodéon, France Springuel, José Van Dam, Jules Bastin en met zijn vader Louis Devos.

De artist bezit een uitgebreid repertoire en was regelmatig te gast bij Europese radios en televisies.

In 1983 kreeg Luc Devos een eerste prijs op de "Emmanuel Durlat" wedstrijd te Antwerpen alsook op de "Internationale Frédéric Chopin wedstrijd" in Majorca.

Hij nam 2 platen op, gewijd aan Chopin, Liszt en Schubert en een derde is in voorbereiding.

De naam Luc Devos staat op de lijst van de internationale virtuozen van de firma Bösendorfer.

Hyden, sonate in C.
Schuman, Carnaval.
Chopin, 2e ballade in F.
Liszt, 2e Scherzo in D uit zijn 12^e Hongaarse rapsodie.

in samenwerking met Jeugd en Muziek.

THE BELGIAN OPEN CREATIVE MUSIC ORCHESTRA.

12 december '84 - 20 u. - Aula Qa.
VUB - pleinlaan 2 - 1050 Brussel.
200-250-300fr.

In Brussel beschiet sinds ettelijke jaren een bizarre figuur op onregelmatige tijdstippen zijn publiek met grillige composities en vertolkingen op piano. Maar hij wil met een grotere structuur zijn vuurwerk uitwerken.

Soms zijn muzikanten, hoe magistraal en creatief ook, het beu om steeds alleen hun ideeën gestalte te geven. In de lente van 1984 besloot Eddy Loozen, (free-) jazz pianist en componist zijn muziek te laten vertolken door een veelkoppig orkest. Vanaf juni orkestreerde en dirigeerde hij een volledig nieuw gezelschap in de ruimtes die hem ter beschikking gesteld werden door de Dienst Kultuur VUB.

The Belgian Open Creative Orchestra, minstens een unicum in België, zal voor haar eerste optreden in het publiek uit 32 performers bestaan: 15 professionele muzikanten, die voor het grootste deel een klassieke opleiding genoten en tergelijker tijd de "Classe de musique improvisée" van het conservatorium te Luik liepen, plus 17 amateurs, waarvan verschillende reeds een meer dan gegronde reputatie verkregen in andere groepen.

Eddy Loozen zelf was als pianist o.m. te horen op de festivals te Zürich, Brusselse Travers, de improvisatiedagen en het Vrijere Muziekfestival King Kong Antwerpen '84, in het Cel Overbergh-kwartet, in de Brusselse Bloomidio, en met het Belgisch Pianokwartet (met verder Fred Van Hove, Christian Leroy, Walter Hus) werd hij bestempeld als zijnde de revalidatie van de Nacht van de Poëzie, Mallemunt '84.

Gevraagd naar zijn voornaamste invloeden noemt Loozen: Creative Music Orchestra (Braxton), Vienna Art Orchestra, Jazz Composers Orchestra, Globe Unity, Willem Breuker Kollektief, Experimenten van Ornette Coleman, Cecil Taylor, gebeurens van Company (platen), Claxon, enz. B. Bergman... Eigentijdse muziek van Bartok, Stockhauser, Xenakis tot heden...

PAUL AMBACH & BOOGIE BOY 29 nov kultuurkaffee

Paul Ambach is een van de twee kopstukken van de Concertorganisatie Make It Happen, het andere Michel Perl zijnde. Perl wordt algemeen als het business-brein van de twee beschouwd, Ambach als de public relationsman, het contact met de pers en de arcieesten. Maar hij is meer: hij maakt ook zelf muziek namelijk. Binnen afzienbare tijd verschijnt een single van hem onder de artiestennaam Boogie Boy. Kalend-tot-kaal, Joods, bijna altijd lachend, hese stem. Soul is het centrale woord in zijn betoog.

De voorstelling van 12 december door het B.O.C.M.O zal composities van Charles Mingus, thema's van Borah Bergman en Eric Dolphy en het eigen werk van Loozen bevatten: "Onze muziek is zoals de mensen die we zijn: slordig, verward, stoutmoedig, vurig, woelig bedachtzaam, leugenachtig... maar diavels eerlijk en van deze tijd. De recente geïmproviseerde muziek transformeert de structuren, doet de normen variëren, verandert uiterst snel van kode, akseptert of verheerlijkt het schandaal, het ongepaste en de mengeling. Deze muziek, die men niet meer kan verklaren of vergelijken door of met de normen (muzikale, morele én maatschappelijke) alleen, komt ons, musici, voor als zijnde het middel bij uitstek om ons uit te drukken en wisselende perspectieven te openen. Bij het kortsluiten van de abstracte controle en de hieruit voortvloeiende re-

fleksen, vormgeving van stormlopen en fraseringen, de vermenging van verschillende themata, het onderling verleggen van verscheidene parameters. Het doet spelen in soms hortende aanlopen en beklemmende stormingen. Onze verantwoordelijkheid is echter volledig". (E. Loozen).

Loozen's composities en orkestraties bewegen zich voort, nu als een geruisloze nachtjager, dan als een doordraaiende kermismolen die ieder ogenblik kan uiteenspatten in een braaksel van miljarden kleuren. De dirigent Loozen en zijn BOCMO zullen als kapitein en schip op flamboyante wijze het publiek meevoeren tijdens hun expressionistische reis, 12 december '84.

H. FUNCKE

Drie vrij hypotetische vragen, maar allé het bekende eiland, dus. Je wordt ernaar verbannen maar je mag nog één concert meemaken.

Ambach: "Marvin Gaye. Of misschien Ray Charles met een kwartet en drie meisjes en een organist. Charles is altijd goed, zelfs als hij een song van de Beatles doet, maar met die basisformatie rond zich bereikt hij de toppen van de soul, zonder toegevingen te moeten doen aan het Las Vegas-circuit".

Hetzelfde eiland: je mag één LP meenemen.

Ambach: "BB King, Live at the Regal. Ik ken die van buiten: "The Regal Theatre proudly presents the king of the blues, BB King". En dan begint het. Ik heb de plaat thuis, de cassette in mijn wagen, overal, da's een plaat die ik nooit beu word. En als het die niet is, dan toch zeker een live-plaat, mijn favoriete genre".

Wat is de beste song aller tijden?

Ambach: "Ohlala. Ik moet je eerst dit zeggen: bij blues gaat het minder om melodieën dan bij de Beatles bijvoorbeeld. Het valt me dus erg moeilijk om effectief songs aan te duiden, maar als ik het bij sterke sfeerstukken mag houden, dan "What'd I say" misschien. Of "I Got a Woman".

Jacky Huys

POEZIE

13 december
"Erasmus van de Westhoek: het masker van de wereld afgetrokken"
CLEM SCHOUWENAARS spreekt over en leest voor uit eigen werk.
Interview: L. DEFLO
TOEGANG: 20fr.

kultuur
kaart
100.-

Mad House

Now that I am becoming a sort of Art Buchwald of your weekly, let me write a few things about our 'home sweet home'. The campus of Nieuwelaan that is. I guess it is not different from any other university campus.

Let's start with the rooms. Well 'small' is too 'big' a word to describe the size of them. In fact if you stand in the middle of your room and stretch your hands you can actually touch the opposite walls. And then everything inside is huge, heavy and not in proportion to the size of the room (maybe they feared that students may run away with them!).

Still they tell me that the rector was proposing that students should share these rooms. Probably he overheard that some students were unlawfully keeping their kittens in their rooms. But that shouldn't encourage him to go that far. Even the most passionate lovers couldn't stand each other more than 48 hours in there.

The curtains are in the most depressing colour I have ever seen. Dark green for curtains? (they probably want to avoid washing them more than once a year)

Now our every day life! Every morning of the week, one wakes up quite early for a different reason. Monday it's the cleaning lady who knocks only once and enters immediately without waiting for any reply. I mean you could be caught in the most embarrassing situations. Tuesday the garbage-men, who are without any doubt the noisiest you can find anywhere in the world. Wednesday morning a drunk student who is back from a very tiresome evening decides to take it out on you. So he very friendly throws a stone at your window to make sure you're up early. Thursday is your neighbour taking a shower to go to her early morning lesson. Somebody has given her the idea that she sings better under the shower. What I dislike most is her choice in the numbers she sings.

And Friday of course we wake with the sound of galloping horses of our respected neighbours the "rijkswacht" who stroll along quite arrogantly and give a snubby half-look to the campus.

So the morning starts quite early. Then the half-sleepy marches to the kitchen and making a cue to make some hot water. During the day the place looks like a chinese brothel! One goes in, the other gets out.

Around five or six life comes back to the house. The smell of fried fish and hamburger, burned potatoes and even 'curry' fills the air and hungry shadows jumping in or out of the kitchen.

Later in the evening comes ACTION time. Going down to watch the news on TV, playing a stupid game of darts and exchanging a few friendly and obscene words.

Of course they have denied us even this small treasure. Some decent people come around our place every now and then, put the TV on their head and run as fast as they can. I guess they think they make a better use of it than we do here.

Then comes the night stuff. We all vanish. One goes to town, the other to dance and another to drink. Unluckily is the one who goes early to bed because the poor bastard is going to wake up soon by either a student coming back from the pub, stoned out of his mind, singing very loud and romantic while urinating in the side-walk's garden. Or by the idiot who keeps moving up and down with the elevator, because he has forgotten his floor. Or the joyful cries of somebody's orgasm next door (the walls are so thin that you can in fact hear your neighbour breaking a wind).

Apart from all this a train passes every now and then, shaking the whole thing up. One feels like sitting on a rocking chair!

Now about the other aspect. Looking from outside one could think these are a bunch of ambitious scholars here, who run form one lesson to another. Well they'll be surprised! I am probably the only one who sleeps all by himself at nights. People just seem to lose way or sleem-walk and find themselves in somebody's else's bed next morning.

And there are other things: snowballs on your head in winter-time thrown by some maniac behind a window or a bucket of cold water in summer when you are coming back from your exam to freshen you up. Or when one dark evening you get up to your knees in somebody's vomit.

The last funny story (a rumor rather) was that forty (yes 40) Iranian students (of that special kind) were going to be accommodated at the Nieuwelaan. Just one friendly advice: don't do it. I mean can you imagine it's four o'clock in the morning and from one room comes the scream "oh yes! I love it! give it to me!" and from the next a

very serious, deep and impressive murmur of "Allah-O-Akbar" (god is great), sending shivers down your moral spine. It would be quite a phenomenon, no matter how strange and bizarre things are in our old Nieuwelaan!

FRD

BOEK VRIJE DENKEN

Onlangs verscheen het boek "Momenten uit de geschiedenis van het Vrije Denken; van de Middeleeuwen tot Morgen". Een weergave van de gelijknamige voordrachtenreeks die vorig jaar aan de VUB gehouden werd.

In negen bijdragen wordt een deel belicht van de veelzijdigheid in benadering die de vrije gedachte kenmerkt.

Zo is er de bijdrage van R.Commers: "Het Vrije Denken in de 20ste Eeuw".

Hierin schetst de auteur een beeld van de vertwijfeling over de wetenschappelijke en technische cultuur van onze eeuw. De wetenschappelijke triomfen van begin 1900 hebben plaats gemaakt voor toenemende onmacht. Dit kan tot twee houdingen aanleiding geven: enerzijds een vlucht in de godsdienst of diverse vormen van 'sekten' (het schijnt trouwens dat hierover binnenkort een boek verschijnt, uitgegeven door Studiekring Vrij Onderzoek) of 'mystiek beleven', anderzijds een relativerende en kritische houding omtrent de heersende opvattingen over wetenschap en technologie die ertoe leidden dat de vrijheid van denken beperkt wordt.

De laatste uitweg lijkt ons de meest vruchtbare.

Zo is er bijvoorbeeld de grote ontwikkeling van de communicatie op wereldschaal. Dit had tot gevolg een monopolisering van informatie en kennis in het nadeel van de 3de-wereld. Daarbij komt nog een uniformisering van cultuur, zodat de gedragspatronen van een kleine groep mensen op een beperkt stukje van de wereldbol als ideale gedragspatronen worden opgedrongen aan de rest. Dit is wat men het Dallas-fenomeen zou kunnen noemen.

Het probleem van de verregaande koppeling tussen wetenschap en konformisme, en, belangrijker nog, de koppeling van wetenschappelijk onderzoek en economische belan-

gengroepen maakt generaties onderzoekers ondergeschikt aan globale onderzoekstopics waarover zij geen of weinig controle kunnen uitoefenen.

Het is dan ook zonder meer duidelijk dat het concept van het vrije denken niet genoeg genuanceerd en gerelativeerd kan worden.

Het is de grootste verdienste van de bijdrage van Commer's dat een aantal van deze bedenkingen nu eens allemaal op een rijtje werden gezet.

Het voornaamste voordeel van de benadering die in dit boek gevolgd wordt maakt tevens een van de nadelen uit. Diverse facetten van het Vrije denken komen aan bod, dit is boeiend en geestesverruimend.

De diverse voordrachten zijn over het algemeen vrij helder gestructureerd, maar deze momentopnamen lijken nadien toch op een los brelwerk. Een andere oplossing was gezien de reeds eerder gesignaleerde uitgebreidheid van de behandelde materie echter onmogelijk in 200 bladzijden. De enige écht opvallende leemte aan dit boek is het feit dat 8 van de 9 auteurs VUB-mensen zijn. Ook buiten de VUB moet het humanisme bestudeerd worden, een volgend boek hierover zou geen slecht idee zijn, er is immers discussiestof genoeg voorhanden.

"Momenten uit de geschiedenis van het Vrije Denken; van de Middeleeuwen tot Morgen", met bijdragen van Burghgraeve, Commer's, Dethier, Elias, Flam, Gosselin, Steenhaut, Stubbe en Swillen. Uitgegeven in de Studiereeks van het Tijdschrift van de VUB, 1984. Verkrijgbaar door storting van 325 fr. + 25 fr. verzendingskosten op rek.nr. 001-0474772-33 van bovenvermeld tijdschrift.

P.S.: ook als het uit deze bespreking niet mocht blijken: dit boek moet u hebben!

DE MOEIAL VRAAGT :

- sportredacteur
- vrijwilliger voor de donkere fotokamer
- typist(e)

Redactievergaderingen : elke maandag om 19u in gebouw y'

ONTHAAL

Eindelijk was het zover; na de openingszitting volgde het evenement waar men zolang op gewacht had, deels in spanning, deels nieuwsgierig. Voor de vele nieuwelingen op de VUB was dit onthaal nu toch wel de

gelegenheid om eens lekker te ontspannen, te bekomen van de emoties ("voor het eerst naar de grote school"), ofwel om gewoon met elkaar wat nader kennis te maken bij een hapje of een drankje. Al bij al

was het een gezellig samenzijn waar iedereen wel een beetje aan zijn trekken kwam; overtuig uzelf...

Wat later op de avond konden de beentjes weer eens onder de tafel gestoken worden!

In welke richting zit jij ?

...aandachtig wordt er toegehoord

DE MOEIAL extra

Woensdag was aktiedag

Ter voorbereiding van de nationale betoging organiseerden de studenten van de verschillende universiteiten plaatselijke akties. Woensdag was de VUB-dag. Net zoals de vorige week werd met de petitie rondgegaan. Voor de belangrijkste lessen werden korte toespraken gehouden. Bijna iedereen was dus op de hoogte. Een paar dagen stond een infostand uitgesteld in de kafetariahal. En dinsdag hadden een aantal studenten het luminieuze idee opgevat om ook tijdens de St.Vé-viering de aandacht te vestigen op de vrijstellingenproblematiek.

Woensdag 21 november werden de VUB akties geïntensifieerd. 's Morgens deed een 'hulpeloze' studente een oproep voor meer duidelijkheid omtrent de huidige situatie via het populaire radioprogramma 'Service Telefoon'. Op haar vraag liepen gedurende de dag welgeteld drie telefoontjes binnen op de BSG-lijn. De aktiekomitees van Dendermonde en de UIA wilden de ingewikkelde materie wel uitleggen. Ook een rechtskundig tijdschrift uit Leuven reageerde. Niets van overheidszijde! Daar slaapt men waarschijnlijk nog rond 9 u.30.

Tijdens de twee (!) academische zittingen (nav. St.Vé en het 15-jarig bestaan van de VUB) werd duidelijk gemaakt dat het menens is voor de studenten. De zitting om 15u.30 -blijkbaar speciaal ingericht ten voordele van Corijn's gepomp- werd opgeleurd door twee pankarten met de leuzen: 'Voor onze vrijstellingen gaan we door het vuur' en de aankondiging van de praktische uitwerking ervan: de zelfverbranding van student E.W. op het grasveld tussen de gebouwen Q en M. (zie ook verder). Student E.G., vertegenwoordiger in de Raad van Beheer speehte dan kort en duidelijk. Hij stipte de studenteneisen (rechtszekerheid, een nieuwe wet met studenteninspraak, voor de vrijstellingen) aan. Hij gaf ook rektor Steenhaut een veeg uit de pan. De rektor wilde de lessen donderdag namiddag immers niet schorsen omdat het onderwerp "te politiek" zou zijn. Volgens de studenten is dit absurd en wil Steenhaut de kat uit de boom kijken zonder een standpunt te moeten innemen. Deze uitspraak lokte enkele gniffelende reacties uit bij de stropdassen in de zaal. Iemand deed een gebaar naar Steenhaut waaruit af te leiden viel: "stoutte jongen, dat mag je niet meer doen hoor!" Voor de rest zat de middenbeuk van QA amper vol. De vrijzinnigheid en de St. Verhaegen-viering heeft blijkbaar meer succes in vrachtwagens dan in een aula.

De academische zitting om 20u., wijselijk gehouden in QC, was inhoudelijk tenminste wat op peil. Ook vormelijk was alles volgens het boekje: aanwezig in 'klasse-kleding', het grote VUB-embleem vooraan tussen de borden, beleefd applaus bij elke scheet... enz. Slechts BRT-kameramensen en de studentenaktie verstoorden de zitting. Een tiental studenten gewapend met sloganborden betraden bij de aanvang de zaal. Ze vormden een aaneengesloten rij die achteraan post vatte. Wanneer Steenhaut, de eerste spreker, zijn mond wilde openrekken werd geskandeerd: "vrijstellingen ja, ar-

vervolg op blz.2

2000 studenten Ondanks hondeweer

De Vlaamse Studentenfederatie (VSF) en de Fédération des Etudiants francophones (FEF) hadden opgeroepen om op donderdag 22 november in Brussel te betogen. Zo'n 3000 studenten kwamen bijeen op het Rogierplein. De kleine menigte die zich ondanks de plassende regen onder de torengebouwen verzameld had, werd gestadig aangevuld met hele busladingen. De gebrekkige organisatie zorgde aanvankelijk voor enige verwarring. De Leuvense kopstukken van VSF waren in geen velden

Gent, Brussel, Namen, Luik en Louvain-La-Neuve. Een rustig sfeertje kenmerkte het hele gebeuren. Er werden wat sloegans geskandeerd ("Vrijstellingen Ja, Rechtszekerheid Nul", "Les ministres au Zoo, Libérez les animaux" en "Hop hop hop, Coens aan den dop!"), een trompetspeler fleurde de zaak op met enkele oldies ("When the Saints go marching in") en voor de rest spandoeken, borden en wat handgeklap. Nu ja, de glotende regen en de ijzige wind waren niet direkt een stimu-

De kop van de betoging.

of wegen te bekennen, hoewel ze dezelfde morgen nog in Brussel de pers hadden te woord gestaan. Tenslotte spraken een UIA-student en een vertegenwoordiger van de FEF de massa toe. Zij herhaalden kort de voornaamste bezwaren tegen het arrest en de reaktie van de ministers Coens en Bertouille. Dan werd het startsein gegeven. Eerst begaf de kop van de betoging zich naar de Anspachlaan, even later was de hele massa op weg naar het Zuidstation. Heel wat studentenorganisaties waren vertegenwoordigd. Studentenakademie, Aktief Linkse Studenten, Jeune Garde Socialiste, VU-Jongeren, Jeunesse Communiste, enz. Studenten van vrijwel alle Belgische universiteiten waren aanwezig: Leuven, Antwerpen,

lans voor het houden van allerlei ludieke akties, zoals dat normaal gebruikelijk is bij dit soort manifestaties. Toen de betoging de Stalingradlaan achter zich had gelaten en stilstond nabij het Zuidstation, kwam het gebrek aan organisatie tot pijnlijke wijze tot uiting. De drieduizend bleven aarzelend staan en velen vroegen zich duidelijk af, of ze echt van zo ver gekomen waren om een uurtje gezellig te wandelen. Niemand dacht er aan een passende toespraak te houden, de studenten duidelijk te maken dat het inderdaad afgevoerd was, en te bedenken en de betoging officieel te ontbinden, iemand skandeerd "Op naar de Wetstraat", maar dat vonden de meesten wel te ver wandelen. Na een tiental minuten marcheerden een kleine dui-

EXTRA Moeialblad !!
De studentenbeweging heeft opnieuw van zich laten horen naar aanleiding van het nu reeds beruchte arrest van de Raad van State.
Wij kunnen niet achterblijven. Een extra blad vol informatie over de betoging, het arrest en al de rest is het resultaat.

zend studenten opnieuw over de Stalingradlaan, nu in noordelijke richting, terwijl een vertegenwoordiger van het VVS-SVB vruchteloos door de megafon schreeuwde dat de betoging was ontbonden. Snel gredde de Brusselse politie de Stalingradlaan af. Een vijftigtal agenten in gevechtstruiking versperde de menigte de weg. Tweehonderd meter verder, in de rug van de studenten, stonden vier met politie-mannen gevulde overvalwagens gereed om van de Stalingradlaan een reusachtige rattenval te maken. In het dreigende klimaat kwam het ei zo na tot incidenten, maar onderhandelingen tussen studenten en officieren brachten rust. De agenten keerden terug naar hun overvalwagens en lieten het verkeer de vrije doorgang. De studenten trokken zich terug op de voetpaden. Het optreden van de Brusselse politie heeft blijkbaar een face-lift ondergaan sinds de tafferelen aan de Chileense ambassade. Hun optreden van donderdag bleek alleszins efficiënter en humaner dan het 'schoonvegen' van de straat.

We kunnen alleen maar hopen dat deze manifestatie van een paar duizend studenten Coens en consortaats zal aanzetten spoedig een nieuwe toereikende wet, met studenteninspraak, tot stand brengen. De betoging zou ook een impuls moeten zijn voor de studentenbeweging om verder na te denken over de globale herziening van de examensystemen.

P.D.K. en P.V.R.

Het ultieme overzicht

- 21 maart 1964 : wet op de academische graden. Deze wet geeft de uniëfs de mogelijkheid om te "experimenteren" bij de organisatie van examens. Concreet leidde dit tot een heterogeen vrijstellingensysteem aan de verschillende uniëfs.
- september 1984 : De Raad van State veit een arrest, met daarbij een interpretatie van de wet van 1964. Vrijstellingen worden door de Raad van State niet legitiem geacht. Verwarring wordt troef aan alle universiteiten.
- oktober 1984 : Schokstaking aan de UIA. Schokstaking aan de RUG & betoging.
- 30 oktober 198 : Rector Steenhaut op de Raad van Beheer van de VUB : vrijstellingen worden opgeschort.
- 31 oktober 1984 : Minister Coens beweert dat er dit jaar geen problemen zijn. Wat hij ook moge stellen, het arrest blijft van kracht. Het vrijstellingensysteem behoudt een rechtsonzekere basis. De VUB-vrijstellingen blijven opgeschort.
- 2 november 1984 : Te Gent wordt een Nationaal Aktiekomitee voor het behoud van de vrijstellingen opgericht. Een nationale betoging wordt gepland.
- 8 november 1984 : De VUB-studenten worden wakker. Informatievergadering in de Q.
- 16 november 1984 : Samenkomst Regionaal Aktiekomitee VUB. Standpunten worden bepaald en acties gepland.
- week van 19-23 november 1984 : Nationale actieweek met als Climax de nationale betoging van 22 november. Uit alle politieke hoeken komen wetsvoorstellen. De ministers Coens en Bertouille stellen een wetsontwerp voor. Het verschuift de rechtszekerheid naar een volgend academiejaar. Dit wetsontwerp is nog lang geen wet. Ongerustheid, rechtsonzekerheid en opschorting vrijstellingen blijven.
- 27 november 1984 : Onderhoud studentenafgevaardigden van de Vlaamse uniëfs met minister Coens. Vergadering Raad van Beheer VUB, o.a. over de vrijstellingen. Bijeenkomst Regionaal Aktiekomitee VUB ter evaluatie en ter planning.

E.G.

Experten over het arrest

In een bijeenkomst, belegd voor de betoging, brachten twee experts hun bezwaren tegen het arrest van de Raad van State en de reaktie van minister Coens naar voren.

Mevr. Malta, van de rechtsfakulteit, zette de juridische situatie na de bekendmaking van het arrest uiteen. Vooreerst heeft het arrest van de Raad van State alleen betrekking op het examenreglement van de UIA. Niet moeilijk dus dat Antwerpen het eerst opgeschrikt werd door contesterende studenten. Niettemin heeft het arrest implicaties voor alle universiteiten.

Coens heeft geprobeerd de golf van protest te sussen met de belofte een tijdelijke oplossing te zoeken. Dit is demagogisch, vindt mevr. Malta. Want elders heeft Coens tussen neus en lippen door gezegd dat een arrest van de Raad van State 'vanzelfsprekend' moet uitgevoerd worden. De door Coens voorgestelde amendementen zijn alleszins ontoereikend, en Malta hoopt dat we niet in het doodlopend straatje van een jaarlijks wekerende tijdelijke examenwet terechtkomen.

Van Esbroeck van de dienst Studie-advies brak een lans voor een credit-systeem naar Amerikaans model. Dat hedendaags pedagogisch systeem heeft zijn doeltreffendheid bewezen door degelijke wetenschapslui voort te brengen. Hij bezwoer de aanwezige studenten (weinig talrijk, dat dient gezegd) te betogen voor dit credit-systeem.

In een opmerking stelde Eric Goubin, studentenvertegenwoordiger in de Raad van Beheer, zich vragen bij dit credit-systeem. Laat ons eerst betogen voor vrijstellingen en rechtszekerheid, zei hij, het credit-systeem kan wel wachten.

Tenslotte benadrukte mevr. Malta de ondoel-treffendheid van het amendement van Coens. Eerst moet men streven naar een regularisering van de bestaande examenreglementen, zei ze, maar daarna is een fundamentele herziening van de vergrijpsde wet van 1949 onafwendbaar. Waarna de bijeenkomst werd besloten en het publiek zich naar de uitgang begaf.

PDK.

De pers bericht...

Dit is een verslag van de aandacht die de betoging in de pers kreeg. Gelukkig kan ik mij hierop baseren, want ik had moeite om u te vinden, of was u er dan toch niet? Wie er wel waren, waren de kranterjongens nadat ze de jongste tijd hun hart hadden kunnen ophalen (zelfs in de bioskoop werden we overvallen met 'Le folklorique Estudiantin') konden ze nu ook over iets écht schrijven.

Eerst echter aandacht voor de gesproken nieuwsbulletins. De eisen zijn nu verouderd: ze zweven rond in de ruimte, want de BRT heeft in haar nieuwsuitzendingen (vanaf 17u.) bericht gegeven over de betoging, twee minuten mensen. Dat is eksakt dezelfde tijd als die besteed werd aan het verslag van het indienen van de nieuwe betoging. Het waren niet zo'n indrukwekkende cijfers, maar men had het toch over "een 2.000-tal studenten die van het Rogierplein naar het Zuidstation trokken." Voor de zeer modale burger, die de beelden van St.Vé op RTL had kunnen zien, werd eraan toegevoegd "dat de betoging zonder incidenten ontbonden werd." Neen, voor de rijks wacht en politie was het een zeer kalme wandeling. Men kon verder nog melden dat "volgens de Raad de vrijstellingen niet in overeenstemming zijn met de wet. De studenten zeggen dat de nieuwe maatregelen van Coens en Bertouille, om de vrijstelling en het lopende academiejaar te behouden, te weinig rechtszekerheid bieden. De VUW (Vlaamse Interuniversitaire Raad) werkt echter aan de reorganisatie van het universitaire onderwijs." Maar kunnen wij daarom gerust zijn? Vooral wanneer men de studenten niet raadpleegt?

In Aktueel had men het ongeveer over hetzelfde. Er was een interviewje met Frank Uyttendaele van de Vlaamse Studenten Federatie. Hij zei dat het "irreëel is te beweren dat men nog iets degelijks van de nieuwe wetten kan maken, gezien de korte tijd die deze regering nog rest. Bovendien worden de studenten niet geraadpleegd, hun rechtspositie is onbestaanbaar terwijl men ze (als bijkomend punt in de veranderingen) toch zou moeten beschermen tegen de willekeur die tijdens de examens heerst." "Boven dien moet de wijziging van een examensysteem mogelijk blijven als bevoegdheid van de universiteiten zelf."

Dezelfde woorden op het TV-nieuws. Maar deze keer aanschouwelijk gemaakt door leven de studenten. Heb je mij gezien, maar veel meer studenten liggen in de BRT vuilnisbak. Want de camera's hebben de hele weg gevolgd en dat resulteerde in anderhalve minuut zendtijd. (Hoeveel steekpenningen Ward, voor die dure seconden die aan jou besteed werden?) Alleen jammer dat er na die fotogenieke pose geen algemeen beeld kwam van de hele stoet. Want hoe moet men zich een massa van 2.000 studenten voorstellen zonder de de bloembakken van het Rogierplein te kruipen? Hopelijk zijn de kranten morgen minder unaniem in hun cijfermateriaal. Een tiltgeslagen teller zou bv. van 6.500 studenten kunnen spreken. Dat is dan zowat de bevolking van de VUB. Want die was toch wel magertjes vertegenwoordigd. Lag men groggy in bed na St.Vé? Zou de regen (neen dat waren de waterkanonnen niet!) de keurige kapsels met gel in een schuimmassa veranderen? Shame on you, maar men zal nog kunnen op verplaatsing spelen, tenminste als we de geskanderde slogans mogen geloven.

Maar neen, niet alleen De Morgen schrijft "bestaan er geen politieke stemmentwisten rond het tena van de vrijstellingen", ook de andere kranten blijven unaniem in hun berichtgeving. Zelfs de Gazet van Antwerpen die op bladzijde twee zowaar de foto van een ketter afdrukt (Ward?). De frut zal zeker nog geslapen hebben. Een heel erg neutraal berichtje in de GVA dat meldde dat er vandaag (23 november) over het nieuw

ontwerp van Coens en Bertouille gesproken zal worden op de Ministerraad.

Het Laatste Nieuws (was dat een vermomde reporter onder dat kleine plakkatje van de PVV?) is wat meer sceptisch. Studenten hebben betoogd "in de hoop dat daarmee vandaag rekening wordt gehouden." Verder heeft men het over de stakingen aan de Gentse universiteit om de "verlangens zogezegd kracht bij te zetten." Toch ook een gedurfd titeltje in HLN: "als de regering valt... Begint de basis al te wankelen of is dit de objectiviteit die toeslaat?"

De Morgen houdt het wat ludieker. Daar waar in de andere kranten de studenten "vragen", "eisen" ze hier. En zo horen we ook nog eens wat hier aan de VUB gebeurt: "men heeft opgeroepen onder het motto: 'klak of geen klak, dit gaat iedereen aan!' Dit zou een verklaring kunnen zijn voor de paar verloren gelopen witte jassen. En dan moei in evenwicht twee slogans: "Tita tovenaer, Coens dat is een leugenaar" en "Bertouille, fripouille, la peuple aura tes couilles". Men schrijft ook dat er "aan bereidheid om het vrijstellingenprobleem op te lossen in de politieke wereld geen gebrek is. In een kadertje aandacht voor iemand die door het vuur liep voor zijn vrijstellingen (W?) Tenminste een krant die dit bericht, terwijl men nergens iets leest over de academische zitting die woensdag gehouden werd. Of toch, ook in De Morgen één zinnetje te samen met de zelfverbranding.

"De studenten van de Brusselse Vrije Universiteit hebben veel over voor hun vrijstellingen. Een onder hen liep woensdagavond zelfs letterlijk door het vuur om het behoud van zijn vrijstellingen te eisen. Tijdens de grote feestzitting ter gelegenheid van het 150 jarig bestaan van de ULB en VUB, had hij buiten een konstruktie gemaakt van kartonnen dozen en vuurwerk. Dit stak hij in de fik en wanneer de vlammen het hoogst opvladden liep hij er enkele keren doorheen." Zo hoort u het ook eens van iemand anders.

De Standaard, naar verluidd de meest objectieve krant in dit land, zet op bladzijde één een modernistische foto en op bladzijde zeven een respectabel stuk tekst. De foto: op de voorgrond ziet men de achterkant van twee politiemensen, witte helmen met super-sonische afweerbrillen en de noodzakelijke schilden. Heel erg Marstaans. Op de achtergrond een troep vertikaal gestructureerde studenten. De verklaring komt eronder: "Toen de manifestanten aan het einde van hun reisweg wilden terugkeren naar het Rogierplein trad de politie op. Er werd een kordon gelegd rond de betogers en na een half uurtje beseften de studenten dat ze geen kans maakten tegen de ordemacht." Goed dat we de kranten hebben. Hoe zouden we anders kunnen vertellen wat we allemaal meegemaakt hebben? Toch is er één algemeen gebrek: ze hebben het alle over een "credit-systeem" zonder de herkomst daarvan te verklaren.

COOB

Woensdag was aktiedag vervolg van blz.1

rest van de Raad van State neen". Steenhaut maakte aanstalten om gewoon verder te gaan met zijn toespraak. Hij mompelde iets van "we zullen deze academische zitting niet laten verstoren..." De studenten riepen: "En wat is uw standpunt?" Ook hier reageerde hij niet op. Hij wiebelde ongemakkelijk van de ene voet op de andere vanachter zijn spreekgestoelte. Dan gingen de studenten ieder een symbolisch diploma afgeven aan de rektor. Hiermee wilden ze de rechtsonzekere situatie bloot leggen. Een diploma behaalt met vrijstellingen is door het Arrest onwettig. Daarna verlieten de studenten de zaal.

De massa kwam samen op het Rogierplein.

Coens gaat niet ver genoeg

Het arrest Bruynseraede van de Raad van State over het onwettige karakter van de vrijstellingen voor het herkansingsjaar, heeft de laatste tijd heel wat opschudding veroorzaakt in de studentenwereld. Vooral de Antwerpse en Gentse studenten voerden reeds actie en donderdag jl. was er de nationale studentenbetoging te Brussel. Ook vanuit verschillende hoeken van de politieke wereld werd reeds gereageerd. De meest opgemerkte reactie was uiteraard deze van onderwijsminister Coens, die voorstelde middels een wettelijke regeling de vrijstellingen voor dit academiejaar te behouden, in afwachting van de volledige herziening van de bewuste wet op de Academische Graden voor begin volgend academiejaar. Voor de overkoepelende studentenorganisaties, de Vlaamse Studenten Federatie (VSF) en de Fédération des Etudiants Francophones (FEF), biedt dit voorstel echter niet voldoende garanties. Dit werd gesteld op de persconferentie die de nationale betoging van donderdag jl. voorafging.

Volgens de VSF en FEF biedt de belofte van Coens geen enkele rechtszekerheid aan de betrokken studenten. Dit betekent immers slechts een uitstel, een verschuiving van het probleem met een jaar. Bovendien blijft de onzekerheid dat het wetsvoorstel tijdig door het parlement kan komen of dat de regering het einde van haar legislatuur zal halen. Na dit overgangsjaar zou Coens willen komen tot een volledige herziening van de wet op de Academische Graden, waarin fundamentele wijzigingen in het universitaire systeem vervat zouden zijn. Een zo snelle herziening is volgens de VSF en FEF niet haalbaar, en zelfs niet wenselijk. Hieraan zouden immers mogelijk een aantal nadelen voor de studenten verbonden zijn. De kans dat bepaalde maatregelen zullen leiden tot verzwaring van de programma's en tot een reële studieverlenging is groot, aldus de woordvoerders. De studenten wensen dan ook zeer nauw bij de discussies rond de wet op de Academische Graden betrokken te worden. Zo zouden recente voorstellen i.v.m. deze wet in de richting van een verlenging van de studieduur door de installatie van een zgn. 'derde cyclus', de demokratisering van het onderwijs verder uitrollen. Ook zou de eventuele invoering van een Creditpuntenstelsel -waarvoor ook op deze universiteit blijkbaar nogal wat voorstanders te vinden zijn- gekoppeld moeten worden aan een effectieve en wettelijke controle op de studieduur. Uiteraard kan de stem van de studenten slechts voldoende gehoord worden als zij de mogelijkheid krijgen tot een eenvoudige inspraak.

De beide overkoepelende studentenorganisaties maakten dan ook van de gelegenheid gebruik de noodzaak te benadrukken van een paritaire vertegenwoordiging in de gehele universitaire onderwijsstructuur en daarbuiten. Duidelijk werd gewezen op het feit dat er vanuit de studenten wel degelijk interesse dient te zijn voor een fundamentele herziening van het bestaande universitaire systeem. De spanning die gepaard gaat met de studiedruk bijvoorbeeld betekent zeker geen garantie voor de kwaliteit van de kennisvermeerdering. Bij te veel studenten bestaat nog steeds de negatieve ingesteldheid om toch maar alles bij het oude te houden. Dit kan op het eerste gezicht meer zekerheid bieden, maar intussen laten ze wel de discussies op hogere niveaus dienaangaande aan zich voorbijgaan.

Met de wens van de wetgever om de examenreglementen te uniformiseren denkt deze de waarde van de diploma's aan de verschillende universiteiten constant te kunnen houden. Dit is een illusie, aldus de organisatoren van de betoging. De kwaliteit van het onderwijs en dus van de afgeleverde diploma's berust op geheel andere factoren dan een examenreglement. Dit is immers slechts een gedragscode, die erg kan verschillen van instelling tot instelling. De wetgever zou dan ook beter voorzien in een rationeel en kritisch onderwijsbeleid met verantwoorde structuren op centraal en universitair niveau. Binnen deze structuren zouden de universiteiten over voldoende autonomie moeten kunnen beschikken. De uitwerking van de examenreglementen, die slechts een randverschijnsel zijn van het hele onderwijssysteem, zou dan ook binnen de universiteiten zelf moeten gebeuren. Dit uiteraard in nauwe samenspraak met de studenten.

Deze zaken zijn uiteraard slechts op langere termijn haalbaar. In afwachting werd dan ook uitdrukkelijk een legalisering, met terugwerkende kracht, geëist van de huidige toestand. De vrijstellingen moeten gewijzigd worden tot er een nieuwe wet is op de Academische Graden, dus niet slechts tot begin volgend jaar. Dat zulk een snelle wetswijziging haast heeft bezwaart de officiële opschorting van alle vrijstellingen aan onze eigen universiteit.

Vandaag, dinsdag 27 november, heeft een studentendelegatie een gesprek met minister Coens. Om 20h evaluatie van dit gesprek en de acties van donderdag op de VUB.

Samenvattend waren de eisen van de betoging van 22 november:

1. behoud van de vrijstellingen
2. geen rechtsonzekerheid
3. een beperkte wetswijziging-NU
4. inspraak studenten-paritaire vertegenwoordiging
5. autonomie van de universiteiten

Jammer dat van dit platform weinig te bespeuren was op de betoging zelf.

G.Y.

Door het vuur

Terwijl de genodigden hun academisch feestje bouwden in QC (mét receptie, natuurlijk) stichtte rond 20u.30 student en plaatselijke dorpsgek E.W. onrust op de kampus. Hij stak vooreerst knallend vuurwerk af en liep daarna enkele keren door een ware vuurzee. Het selekte publiek genoot van deze sensationele voorstelling. Met gewinnde tred, onversaagd, beschermd door glitterjas en vliegertentshelm (merk Blériot vlog student E.W. over de grijpende vlammen. Hiermee bewees hij dat de titel hierboven geen holle slogan is en verzeenlijkte -zij het slechts gedeeltelijk- zijn langverwachte grote zelfverbranding. Materieel steun had student E.W. gezocht en gevonden bij enkel naaste KK-hangers en vooral bij kulturele W.E. en werklustige L.R., waarvoor dank.

Student E.W. benadrukte de vastberadenheid onder de studenten: we véchten voor onze vrijstellingen !!

GS

Student E.W. in volle aktie.

Blusapparaat bracht redding.

St-V.

Repressie in Leuven

Woensdagavond 14 november betoogden TAK, KVHV en VUJO in Leuven voor amnestie, en meer bepaald eisten ze een amnestieoproep door de Paus. De deelname van de Nationalistische Studenten Vereniging (NSV) aan deze betoging werd door de organisatoren halstarrig geweigerd. Aangezien NSV aangekondigd had toch op straat te komen, troepten om 21 uur zo'n 300 democratische studenten, waaronder een aantal VUB-ers, samen op het Fochplein, om onder de ordewoorden "NSV, weg ermee" en "racisme, fascisme, apartheid NEE!" door de Leuvense straten te stappen. De ruiten van "Den Anker" (NSV stamkroeg) moesten eraan geloven en ook het NSV-sekretariaat werd met stenen bekogeld. De NSV-militanten durfden zich wegens het numerieke overwicht van hun tegenstanders niet vertonen.

RUN FOR YOUR LIFE

De rijkswacht, massaal vertegenwoordigd, trad bijzonder hardhandig op. Ze voerden verscheidene charges uit, een honderdtal demonstranten werden opgepakt. Sommigen onder hen dienden voor verzorging afgevoerd te worden. Gevreest werd dat het NSV aan de rijkswachtkazerne "geloste" manifestanten zou opwachten om hen een flink pak rammel te geven. Vandaar dat een aantal demonstranten een oogje in het zeil hielden in de omgeving van de kazerne. Rijkswachtcombi's toerden voortdurend in de buurt rond en enkele cafe's werden kordaat "leeggehaald". Vanaf middernacht werden opgepakte demonstranten druppelgewijs vrijgelaten. Een deel van hen bleek overigens niets met de NSV-blokkade te maken hebben. De rijkswacht had hen, meestal op basis van hun uiterlijk, willekeurig van de straat geleid en opgesloten.

POLITIE

Vier VUB-studenten (demonstranten), die met een auto rondreden om de gang van zaken rond de rijkswachtkazerne en het NSV-hoofd-

kwartier in het oog te houden en aldus informatie door te kunnen spelen, werden door een politiewagen tot stoppen gedwongen. Met de revolver tegen de neus werden ze verplicht uit te stappen. Ze kregen te horen dat ze gearresteerd waren omdat ze autobanden in het midden van een straat geworpen hadden en deze in brand gestoken hadden. Deze beschuldiging was echter volkomen onwaar. De vier hadden de brandende autobanden wel opgemerkt en waren er even langsgereken, maar verder hadden ze er volstrekt geen uitstaans mee. Ze werden meegenomen naar het politiebureau, waar ze ondanks brutale intimidaties weigerden een verklaring af te leggen en ook niets vast te tekenen. Ondaan van schoenen, jas en trui (!) werden ze elk in een aparte kille ruimte met handboeien vastgeketend. 's Morgens werden ze bij gebrek aan bewijzen vrijgelaten.

????????????

Het is weer eens gebleken dat rijkswacht en (in mindere mate misschien) politie ingezet worden om neo-fascistische organisaties te beschermen. In december '82 beschermdde de rijkswacht in Antwerpen de VMO-betoging tegen het stemrecht voor gastarbeiders, in september '84 trad ze bijzonder hardhandig op tegen de anti-fascisten die in Schaarbeek demonstreerden tegen het Le Pen-bezoek en enkele weken geleden werd voor de ambassade aan de Brusselse Louizalaan een vreedzame protestactie van Chileense (en Belgische) democraten, die hun solidariteit kwamen betuigen met de nationale protestdag in Chili zelf tegen de Pinochet-dictatuur, op bloedige wijze uit elkaar geslagen door de vereende krachten rijkswacht én politie. De gebeurtenissen in Leuven kunnen geïnterpreteerd worden als een bevestiging van deze regel.

Peter V.R.

't Was weer zover. De jaarlijkse Verhaegen-viering was dit jaar nog bonter dan de andere jaren, aangezien het feest samenviel met de viering van 150 jaar ULB en 15 jaar VUB. In de volgende Moeial, wegens "smaad, laster en eerroof" zijner persoon, zoals vervat zou zijn in het artikel van Frans, zie Moeial nr. 1, jrg. 2.

In onderhavig artikel wil ik ingaan op het schrijven van de heer D.L. Goyvaerts, en meer bepaald op het inhoudelijk onkrachten van de punten 4 en 5. Tevens stip ik hierbij aan dat deze bijdrage niet beoogt een smet of blaam op de (omstreden) figuur van de heer Goyvaerts te werpen, dan wel naar voor schuiven van enkele vragen die, naar mijn mening, meer klaarheid in deze zaak kunnen scheppen.

Laat ons eerst even op de feiten concentreren.

In de eerste licentie Germaanse Filologie doceert de heer Goyvaerts drie vakken, te weten: - Grondige Synchronische Studie van het Engels (60 uur), - Grondige Diachronische Studie van het Engels (30 uur), - en Grondige Verklaring van oudere Engelse teksten, met oefeningen, (30 uur).

In totaal dus 120 uur te doceren, die volgens het schrijven zelf van de heer Goyvaerts, (zie zijn brief), zijn totale leeropdracht uitmaken. In de tweede licentie echter, is de student verplicht 60 uur Synchronie te volgen, én te kiezen tussen of 30 uur Diachronie, of 30 uur Oud-Engelse teksten. Dit betekent voor de tweede licentie een bijkomend lessenpakket van 90 uur.

Het programmaboekje vermeldt dus in totaal één gespreid over de twee licentiejaar een lessenpakket van 210 uur (120 in de eerste licentie, 90 in de tweede).

De misère voor de eerste licentie-student begint daar waar de stof eindigt en tweede licentie aanvangt. Telkens bij aanvang van een nieuw academiejaar beweert de heer Goyvaerts immers dat hij

OPEN TRIBUNE

Onder Professoren

Groot was dan ook onze verbazing toen wij, (dit zijn: 8 tweede-licentiestudenten met hoofdtal Engels, en niet één, zoals de heer Goyvaerts beweert) te horen kregen dat de heer Goyvaerts op 18 juni jl. (dit is eksamen 1ste zitting), enkel het cijfer van Synchronie wou overschrijven, en dat hij voor de 30 uur Diachronie (of Oud-Engels), nog een tegenprestatie verlangde in de vorm van een "paper" (in casu 'The Great English Vowel Shift'), die tegen tweede zitting klaar moest zijn.

Onze verontwaardiging in dit geval gaat uit naar het feit dat:

- 1) het zo maar mogelijk blijkt te zijn in eerste zitting nog een taak opgekregen te krijgen,
- 2) dat als de heer Goyvaerts beweert voor maar 120 uur in dienst te zijn genomen het absurd is dat hij zijn studenten verplicht (tussen de twee zittingen door) een werk af te leveren als compensatie voor dertig uur die sowieso niet gedoceerd worden, en waarvoor een overschrijving voorzien was.

Het is dan ook een flagrant staaltje van hypokrisie dat de heer Goyvaerts het in punt 4 van zijn brief doet uitschijnen alsof maar één student hierbij betrokken was en dat de reden hiervoor zou zijn dat deze student "gewoon vergeten was dat hij zich in oktober had ingeschreven voor 2 vakken i.p.v. voor één".

Ook de zeven andere studenten (en de ironie van de zaak is dat men verplicht is zich voor twee vakken in te schrijven die geen van beiden gedoceerd worden en dus alleszins buiten de 120 uren van de heer Goyvaerts vallen) kregen de opdracht een taak klaar te stomen.

Dat de heer Goyvaerts zich voor velen aandient als zijnde sinds jaren de 'boeman' van de afdeling Engels is, (ook gezien de hem ten laste gelegde feiten die hij probeert te weerleggen in de punten 1,2,3 en 6 van zijn brief, en waarvan ik de waarheid niet betwijfel!) nauwelijks een wonder te noemen.

Ook is het ergerlijk te moeten vernemen dat de heer Goyvaerts zijn studenten ekstra belast met het opgeven van taken (drie in dit geval), zodat de sfeer er in de Germaanse niet beter op wordt.

Slobbmerking: het feit dat het in deze zaak zover is kunnen komen, heeft te maken met de laksheid van de bevoegde instanties die geweigerd hebben hun verantwoordelijkheid op te nemen en doorgaan met het voeren van een-elkaar-beschermdende-hand-boven-het-hoofd-te-houden politiek.

(naam en adres bekend bij de redactie).

Opgesmeerd Onderzoek

Beste Philip, Geert, Vol interesse hebben wij uw brief ontvangen en zijn zelfs lichtelijk verbaasd over de inhoud. Studiekring Vrij Onderzoek is een instelling die zich niet wenst te binden met enige politieke beweging. Dit kan men duidelijk merken in de samenstelling van ons bureau dat zowel bestaat uit socialistische "communisten" en liberalen, als zogenaamde neutralen. Deze niet-binding met enige politieke beweging houdt niet in dat Studiekring Vrij Onderzoek geen politiek standpunt mag innemen. Zulk een standpunt wordt altijd en alleen maar op een burovergadering genomen en hierop is dus het gehele spectrum van politieke kleuren aanwezig.

Wat nu betreft de activiteit ten voordele van de Britse mijnwerkers op donderdag 25 oktober. Studiekring Vrij Onderzoek had op een burovergadering een standpunt ingenomen hieromtrent, dit alweer in samenspraak met alle politieke bewegingen aanwezig in het bureau. Dit standpunt vertoonde ongetwijfeld gelijkenissen met die van andere politieke studentengroeperingen. Er werd hierbij ook gedacht aan het inrichten van een activiteit waarmee er enige financiële steun kon worden bij elkaar geraapt voor de stakende Britse mijnwerkers. Een goede activiteit was hiervoor het organiseren van een TD. Nu was er een probleem, de Marxistisch-Leninistische Beweging als ook de Aktief Linkse Studenten wilden dit ook doen en daarom werd er dan ook gedacht "Waarom drie verschillende TD's organiseren en weinig volk trekken? Laten we alledrie tezamen een TD geven met veel volk en zo deden dan ook behoorlijk wat geld inzamelen, hetwelk dan nadien gestort kon worden op een solidariteitsrekening." Voorwaar een wijze beslissing die dan ook voor voldoende steun gezorgd heeft. Er was veel volk aanwezig en we hebben 12.000fr. winst gemaakt die dan ook gestort zijn aan de de N.U.M. (National Union of Miners).

Jit alles om U uit te leggen waarom wij geen activiteit georganiseerd hebben met M.L.B. en A.L.S. Het verbaast ons ten zeerste dat er zoveel heibel hieromtrent gemaakt wordt, niet alleen door jullie maar ook anderen hebben ons om meer uitleg verzocht.

In het verleden hebben wij een aantal activiteiten met de P.V.V.-jongeren en het L.V.S.V. georganiseerd, en er is toen niemand geweest die toen enige kritiek hierop heeft geuit.

Hopend U hiermede gediend te hebben en hopende dat U, indien U verdere vragen moest hebben, even binnen springt op het bureau van Studiekring Vrij Onderzoek.

Zuid-Afrika

In Zuid-Afrika ben ik nooit geweest maar dat belet niet dat ik betwijfel dat daar een positieve evolutie gaande is, zoals dB ons wil laten geloven.

Zoals dB zegt heeft de Zuidafrikaanse regering een voorliefde voor reservaten, niet alleen echter bestemd voor dieren, maar ook voor de zwarte bevolking. De blanke regering heeft er zijn best gedaan om in het rijke Zuid-Afrika toch nog een paar arme gebieden te vinden, de zgn. thuislanden, waarheen de zwarten systematisch gedeporteerd worden. Een paar weken geleden staakten zwarte arbeiders, afkomstig uit de thuislanden en werkzaam in de Zuidafrikaanse olie-industrie, met als doelgelijk loon voor blanke en zwarten die hetzelfde werk uitvoeren. Een dag later werden ze ontslagen.

De oprichting van onmondige parlementen voor kleurlingen en Indiërs kan enkel bedoeld zijn om de grote zwarte meerderheid verder te frustreren.

Het lijkt mij duidelijk, dat de door godsdienst verblinde Zuid-Afrikanten, als zij evolueren, dat zeker niet in positieve zin doen. Maarom, overigens, mogen wij de berichtgeving bij ons aangaande Zuid-Afrika niet vertrouwen? Het is natuurlijk te verwachten dat de Belgische regering en de bedrijven die ijverig handel drijven met de racistische regering van Zuid-Afrika, elke gelegenheid zullen aangrijpen om die handel wat legaler te maken en dus Zuid-Afrika in een beter daglicht te stellen en dit via de met hen bevriende pers (en die is in België in een ruime meerderheid). Maar zo bedoelt dB het niet.

Ergerlijk was vooral de van minachting getuigende zin, waar het volgende in voorkomt: "...Rhodesië (sorry, Zimbabwe)....". Het is toch niet meer dan normaal dat de bevolking van Zimbabwe liever niet herinnerd wordt aan de geschichte machtswellusteling Cecil Rhodes, wiens droom het was heel Afrika te veroveren en die in de hitparade der oorlogszuchtigen behoorlijk hoog scoort. Als dB vindt dat wij ons beter met onze eigen problemen bezig houden, mag hij er zeker niet gedaan hebben in het koloniale tijdperk... Het verband tussen blank-zwart en blauw-rood is mij niet helemaal duidelijk, (Zaire: zwart aan de macht maar rood? Nee toch!) dB heeft blijkbaar de zelfde angstcomplexen als Reagan, die ook een zwak heeft voor dictaturen.

Mark Breusers.

Agenda On Line

Dinsdag 27 november

- *KAT VIDEO Gallery' "The affaire ROTHKO" + debat
- *20.00 Film Emmanuelle IV Hageland
- *20.00 voordracht 'China' C151, org. KIB
- Gratis documentatie en Chinese Cocktail
- *20.00 Film Satori Stress, Q, Dienst Kult.

Woensdag 28 november

- *Discussie-avond Europa Kring: Federalisme als een politieke structuur
- *TD Post 70 (Ultieme Hallucinaties) "Ad multem noctem in bis"
- *19.00 Ijsschaatsen Confrater O.K.
- *20.00 TD Flikkerlicht + VO

Donderdag 29 november

- *22.00 TD Campina
- 19.15 Schaatsavond Vuria voor Y/20hPoseidon
- *film Satori Stress kuuurkaffee Jette
- *21.00 Paul Ambach kuuurkaffee, 21u, gratis

Maandag 3 december

- *Germania-Romania Diner/5 gangen 500,-/ Vooraf inschrijven
- *20.00 film Das Boot KEPS QB

Dinsdag 4 december

- *20.00 Film The Thing WK
- *Café Paniek BSG-zaal

Woensdag 5 december

- *Sportdag CD-VPG
- *VRG-TD in "Le Pied"
- *Sinterklaas-TD KINE in Jette
- *Café Paniek BSG-zaal
- *19.00 Antverpia Kwisavond K aud 3
- *pianorecital Luk De Vos QA, Dienst Kultuur

Donderdag 6 december

- *Sinterklaas TD O.K. i.s.m. Germania
- *film The postman always rings twice, VUJ-VUB, QB

Maandag 13 december

- *Kaas en wijnavond Europakring
- *TD HILLO
- *film "The Border" Kineke Baba
- *film The Lady from Shanghai 1948 QC Dienst Kultuur

Dinsdag 11 december

- *18.30 Schaatsen Campina
- *20.00 Voordracht/debat V.O.
- *film Flying High part 2 VSKM
- *film noir 'The big heat' 1953, QC, Kultuur
- *TD V.O.

Woensdag 12 december

- *film noir 'The Maltese Falcon' 1941 QK Jette, Dienst Kultuur
- *Debatavond De Duits-Duitse betrekkingen, Europakring
- *20.30 Concert 'The first Belgium Open Creative Music' Q
- *TD VRG

"How to know what is known?"

Door de explosie, tijdens de laatste decennia, van de wetenschappelijke informatie is de opzoeking van relevante literatuur met behulp van klassieke (hard-copy) secundaire informatiebronnen (abstract journals) buitengewoon tijdrovend en inefficiënt geworden. De productie van de belangrijkste onder deze gedrukte, secundaire informatiebronnen wordt tegenwoordig gemechaniseerd zij worden n.l. gedrukt door gebruikte maken van via computer verwerkte magneetbanden. De uitgever van dit gedrukt referentiemateriaal hebben dan ook niet nagelaten een integressant bijproduct uit te baten: zij completeren de bibliografische informatie op deze magneetbanden met indexatiegegevens en stellen deze banden dan (mits betaling) ter beschikking van zgn. informatiecentra. Deze informatiecentra hebben elk een eigen software ontworpen ter beheer van een groot aantal van deze bibliografische gegevensbestanden. Elke instelling kan nu, mits vergoeding aan deze informatiecentra, de verschillende bestanden online ondervragen door middel van een eigen terminal, via een dial-up modem per telefoonlijn verbonden aan de computer van een informatiecentrum. De tijd die een literatuuropzoeking in beslag neemt wordt aldus herleid van enkele weken of maanden tot een tiental minuten. Onder andere de centrale bibliotheek van de VUB heeft een contract aangegaan met de belangrijkste onder deze informatiecentra.

Hoe verloopt dit nu in de praktijk?

In tegenstelling tot de bibliografische opzoeking in het corresponderende materiaal in hard-copy kan men de online bibliografische opzoeking rechtstreeks uitvoeren met behulp van een zoekprofiel: dit is een logische combinatie van zoektermen die men in de bibliografische beschrijving van de relevante referenties al of niet wil terugvinden. In het algemeen kunnen deze zoektermen zijn: een titelwoord, een indexatiewoord (al of niet ontleend aan een thesaurus), een onderwerpscode, een auteursnaam, een geciteerde auteursnaam, de naam van een tijdschrift, het type publicatie, de naam van een onderzoekscentrum, de taal van de publicatie, het jaar van de publicatie, enz... Het is de rol van de informatiedeskundige om de vraagstelling van de gebruiker om te zetten in een efficiënt zoekprofiel: een optimaal gebruik van deze online bestanden vereist inderdaad een grondige kennis van de inhoud en van de

structuur van deze bestanden en van de gevelde indexatiepolitiek enerzijds, en anderzijds moet de informatiedeskundige de taal beheersen die door het informatiecentrum ontworpen werd om de gegevensbestanden te ondervragen. Een nauwe samenwerking tussen de informatiedeskundige en de vraagsteller is nochtans wenselijk tijdens de voorbereiding van dit zoekprofiel, alsook tijdens de online vraagstelling zelf. Het gaat om een interactief proces, zodanig dat het zoekprofiel op elk ogenblik gewijzigd kan worden, en ongetwijfeld heeft de vraagsteller de meeste competentie in het eigen vakgebied om over de relevantie van de gevonden referenties te oordelen. Als uiteindelijk resultaat van de dialoog aan de terminal bekomt men dan een aantal (hopelijk relevante) bibliografische referenties: Indien dit aantal niet te groot is (bv. kleiner dan een tiental), kan men die online aan de terminal laten uitdrukken. Bij een groter aantal kan men die offline

in het externe informatiecentrum laten uitprinten, waarna zij per luchtpost worden gestuurd; dit is een goedkopere oplossing.

Voor nadere inlichtingen: NIEUWENHUYSEN Paul
Wetenschappelijk medewerker, VUB,
B112. TEL.: 02/641 24 36

standpunt VO

Het Buro van Studiekring Vrij Onderzoek is verontrust over de recente evolutie inzake de examenreglementering. Wij beschouwen het arrest van de Raad van State als een aanslag op de democratische verworvenheden van de studenten. Vermits de universiteiten hun rechtszekerheid verliezen indien zij het huidige examenreglement behouden, opteren wij voor een snelle wetswijziging terzake. Wij eisen, met de studenten, dat er een wetswijziging komt in positieve zin. D.w.z. een wet die de belangen van de student concreet behartigt. Het buro van Studiekring Vrij Onderzoek opteert ervoor:

- dat het examenreglement per universiteit door paritaire comités van studenten en professoren wordt opgesteld.
- dat de huidige examenreglementen tenminste behouden blijven indien de wet gewijzigd wordt.

11.11.11

11.11.11. bracht aan de VUB 5510 FR. op Dit geld zal goed besteed worden. In de lente publiceert het NCOS gegevens over de besteding van het geld, dan horen jullie daar meer van via de Moeial. Het 11.11.11.-comité VUB dankt jullie in ieder geval voor jullie steun, hou in ieder geval Moeial 1 derde jaargang in het oog dan starten we n.l. opnieuw.

VAKA

Het VAKA (Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens) voorstellen zou in feite overbodig moeten zijn, maar ja...

Waarschijnlijk herinner je je nog wel vaag dat reeds enkele keren enkele honderdduizenden door Brussel opstapten - je hing er misschien zelf ook ergens tussen - om de kruisraketten uit België te houden en de bewapeningswedloop op wereldvlak stop te zetten. Het VAKA is echter meer dan slechts de organisator van deze reuzebetogingen. Het zwaartepunt van de werking ligt bij de lokale vredescomités die op plaatselijk vlak de mensen gevoelig trachten te maken voor de vredesproblematiek. In de nasleep van één van die grote antirakettenbetoging, werd enkele jaren geleden dan ook door een groep studenten het initiatief genomen om ook op de VUB een plaatselijk VAKA-komitee op te richten, vertrekkend van de opvatting dat zelfs voor studenten vrede te belangrijk is om er zich niet voor in te zetten.

De bedoeling van VAKA-VUB is dan ook door allerlei activiteiten, bv. infostandjes in het cafeteria, film- en videovoorstellingen, medewerking aan de universitaire vredesdagen, enz... bij de studenten interesse te wekken voor de vredesproblematiek.

Vind je zelf ook dat alle raketten het best de wereld uit mogen en dat het nog niet zo'n gek idee is om in België daarmee te beginnen en/of ben je meer geïnteresseerd in de vredesproblematiek in het algemeen dan ben je van harte welkom op de volgende vergadering van VAKA-VUB, die doorgaat op woensdag 28 november, om 13 uur in het vergaderzaaltje in gebouw Y (naast het Gezondheidscentrum).

BRUSSEL

De kalender kan deze keer beperkt blijven tot enkele uitschietters. Je kan ze moeilijk ontwijken en dat is maar best, want:

Kwartet.

van de BRT is nog steeds goed. Uw dienaar is zelf eventjes gaan kijken, en i.p.v. mijn voorraad superlatieven over u heen te storten, kan ik me beter beperken tot twee woorden: ga zelf. In de nieuwe ruimte op de Kapellenmarkt nr.8, makkelijk te bereiken van het Centraal Station. Nog tot 3 december elke do., vrij., za., zo. en ma., telkens om 20u30. Reserveren is aan te raden: 511.80.75. Mercedes.

maakt ook de verwachtingen waar. En wel heel dichtbij: in de E. de Thibaultlaan 2 in Etterbeek. Een goede reden om na een cursus ook nog wat te doen, tot 1 dec. op wo., do., vrij., za., om 20u.

Mechtilid Grossmann.

doet op wo. 28 en vrij. 30 nov. de Beurschouwburg aan met "Alors mon soleil brille". Ze is verbonden aan het Wuppertaler Tanztheater en brengt nu theater, gebaseerd op motieven van de Antigone-mythe. Centraal staat het lief en het leed van de vrouw. (Duitse versie op 8 dec., 20u30.)

Up with people.

vanavond in het Koninklijk Cirkus.

Video.

KTTimánjaro 183' van Delaere en Tonnard in de Beurschouwburg. Premiere op 5 dec., om 21u. Je kan ook nog gaan kijken op do. 6 en vrij. 7 dec.

SOFT VERDICT

Minimal music in een soloconcert. Wim Mertens brengt oa. de composities voor de recentste producties van Jan Fabré en Frans Marjnen. Op vrijdag 7 december om 20u30 in de Beursch., August Ortsstraat, 22. Metro Beurs. Tel. 511.25.25.

SINTERKLAAS

Dé must in deze harde tijden. Bovendien gratis, elke dag vanaf 14u in de Innovation. Men kan bijvoorbeeld een aantal vrijstellingen vragen.

ANCIENNE BELGIE

25 november: Berlijnse modeshow in het kader van Berlin-Brussel.
27 november: Eyskens-Claes-Mandel. De crisishow rond de vraag "Naar welk soort maatschappij streven wij, en met welk economisch model?"

29 november: Eric Andersen-contemporary folk.

30 november: Geuzebal van de VUB-oudstudenten. Inlichtingen: 02/512.59.86.

Tot dan,

C.O.D.B.

15 jaar

De VUB bestaat 15 jaar. Op blz. 2 getuigen oud-studenten over de periode die zij hier hebben doorgebracht. Enkel onder hen hebben het ondertussen tot professor geschopt. In dit nummer dus meer dan genoeg stof over 15 jaar VUB. Volgende keer wellicht meer interessant leesvoer.

Het Flikkerlicht

Op mijn kalender is het reeds de negende week, 30% van het academiejaar is voorbij. Eerstekamers slaan al in paniek, thesisstudenten zijn niet meer aan te spreken. De anderen zijn ze zat door de voorbije reeks dopen om door deze droge cijfers in beroering te geraken. De stad is weer rein na het jaarlijks St-Vé feest en velen denken al alles gehad te hebben, maar, er ontbreekt nog iets: de homo-TD! Deze gaat door op woensdag 28 november in de BSG-zaal en is georganiseerd door Flikkerlicht en Vrij Onderzoek. Het Flikkerlicht is een studenten homo-kring die zich richt tot alle homoseksuele jongens en meisjes, sympathisanten, geïnteresseerden en lidkaartenverzamelaars.

In een hoofdartikel van de Fidji Daily News van vorige week werden woorden van lof gesproken over de nieuw opgerichte vereniging en ook de New York Times liet de oprichting van Het Flikkerlicht niet onopgemerkt voorbij gaan: "They seem to have very good ideas and fine people." De kring plant tal van activiteiten waaronder film, theater, nog meer TD's en eventueel debatten. Jullie worden

vriendelijk uitgenodigd massaal lid te worden. Het Flikkerlicht wil ook voorzien in opvang voor mensen die het moeilijk hebben door van hun seksualiteit een probleem te maken. Je kan Het Flikkerlicht steeds contacteren, als je dat wil ook anoniem. Af en toe zullen er ook informatiestands zijn in het restaurant, waar je ook wat kan vragen. Om met andere homo's een pintje te drinken kan je elke woensdag van 12 tot 14 en van 20 tot 24 u. terecht in de vernieuwde Babelkroeg, Rijke-Klarenstraat 14 in het centrum van Brussel. Op vrijdag is de kroeg telkens open van 20 tot 1u. Ze maakt deel uit van het Homo Centrum Brussel, dat een bibliotheek bezit en waar men ook aan opvang doet. (02/512.62.20.). Voorstellen en suggesties verwachten wij op onderstaand adres. Waarom zitten kniezen of je alleen voelen? Maak samen met Het Flikkerlicht een feest van je leven! Ook nieuwe medewerkers zijn steeds welkom.

Het Flikkerlicht Postbus 23 1050 Brussel.

H.F.

foreign

students! p.6